

០៧ ១៥ ២០០៨

អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា

Extraordinary Chambers in the Courts of Cambodia

Chambres Extraordinaires au sein des Tribunaux Cambodgiens

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ

PRE-TRIAL CHAMBER
CHAMBRE PRELIMINAIRE

**កាតាឡាប្រជាពលរដ្ឋខ្មែរ និងកាតាឡាប្រជាពលរដ្ឋជប៉ុន និងអនុលោមតាមច្បាប់ស្តីពី
ការបង្កើតឱ្យមានអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដើម្បីកាត់សេចក្តីឧក្រិដ្ឋកម្ម
ដែលបានប្រព្រឹត្តឡើងក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ**

សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ លេខ: ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

ចំពោះមុខ: ចៅក្រម រូល៉ាត គីមសាន ប្រធាន
 ចៅក្រម Rowan DOWNING
 ចៅក្រម និយ ផុន
 ចៅក្រម Katinka LAHUS
 ចៅក្រម ហុត វុធី

ក្រឡាបញ្ជីសវនាការ: ជូន សុភសិ
 Dirk Jan LAMAN

កាលបរិច្ឆេទ: ១៧ តុលា ២០០៨

ឯកសារដើម
 ORIGINAL DOCUMENT/DOCUMENT ORIGINAL

រៀន ថ្ងៃ ទី ខែ (Date of receipt/Date de reception):
 17, 10, 2008

ម៉ោង (Time/Hours): 15:00

មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿង/Case File Officer/L'agent chargé
 du dossier: C.A. Fay

សាធារណៈ

សាលដីការលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងការសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះចោទ រៀបចំ សាល បណ្តឹងការសុំ

ការិយាល័យសហព្រះរាជអាជ្ញា

ជា លាច
 Robert PETIT
 យ៉ែត ធរិយា
 William SMITH
 កាន់ សេណាអ៊ែម
 Anees AHMED

មេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

ឯកសារចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើម
 CERTIFIED COPY/COPIE CERTIFIÉE CONFORME

រៀន ថ្ងៃ ទី ខែ (Certified Date/Date de certification):
 17, 10, 2008

មន្ត្រីទទួលបន្ទុកសំណុំរឿង/Case File Officer/L'agent chargé
 du dossier: C.A. Fay

ហុង គីមសួន
 ឡា ជុនធី
 នី ចាន់ឌី
 គង់ ពិសី
 Silke STUDZINSKY
 យុង ជានិត
 គីម ម៉េងឃី
 Martine JACQUIN

អាង ឧត្តម
 Michael G. KARNAVAS

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ នៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា “**អ.វ.ត.ក**” ទទួលបានបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនលោក **អៀង សារី** បណ្តោះអាសន្ន (“បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍”)។

ជំពូក ១ - សេចក្តីផ្តើម

- ១. អង្គបុរេជំនុំជម្រះ យោងទៅលើរបាយការណ៍ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យសំណុំរឿង អនុម័តកាលពីថ្ងៃទី២៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៨ លើនីតិវិធី អង្គច្បាប់ និងអង្គហេតុក្នុងសំណុំរឿងនេះ ដែលជាផ្នែកមួយនៃសាលដីកានេះ។^១
- ២. នៅថ្ងៃទី៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៨ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានចេញដីកាកំណត់ថ្ងៃបើកសវនាការ គឺថ្ងៃទី៣០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៨។^២
- ៣. មុនថ្ងៃសវនាការ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានទទួលសំណុំរឿង ដែលត្រូវបានធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពរួច។
- ៤. អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានរៀបចំសវនាការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី៣០ ខែមិថុនា ថ្ងៃទី១ ថ្ងៃទី២ និងថ្ងៃទី៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៨។
- ៥. នៅក្នុងថ្ងៃសវនាការដំបូងគឺនៅថ្ងៃទី៣០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៨ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានស្តាប់បញ្ហាបឋម ដែលសហមេធាវីការពារក្តី និងសហមេធាវីដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានលើកឡើង។^៣ នៅក្នុងថ្ងៃទី១ ថ្ងៃទី២ និងថ្ងៃទី៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៨ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានលើបញ្ហាយុត្តាធិការ និងបញ្ហាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន។

^១ របាយការណ៍ស្តីពីការត្រួតពិនិត្យ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៨ C22/I/42។

^២ ដីកាកំណត់ថ្ងៃសវនាការ ចុះថ្ងៃទី៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៨ C22/I/31។

^៣ សូមអាន សេចក្តីសម្រេចជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃសេចក្តីសម្រេចដោយផ្ទាល់មាត់ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៨ ស្តីពីសំណើរបស់សហមេធាវី សុំពន្យារពេលសវនាការស្តីពីបញ្ហាយុត្តាធិការ ចុះថ្ងៃទី២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៨ C22/I/49 និងសេចក្តីសម្រេចស្តីពីបញ្ហាបឋម ដែលមេធាវីរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានលើកឡើង នៅក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក អៀង សារី ចំពោះដីកាបញ្ជាក់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ចុះថ្ងៃទី១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៨ C22/I/46។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជូនត្រូវចោទ អៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

- ៦. អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានសម្រេចនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេច និងសេចក្តីបង្គាប់ដោយឡែក លើសិទ្ធិរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការផ្ទេងប្រាស្រ័យជូនអង្គបុរេជំនុំជម្រះដោយខ្លួនឯង។^៤
- ៧. អង្គបុរេជំនុំជម្រះសង្កេតឃើញថា ដើម្បីធានាកុំឱ្យប៉ះពាល់ដល់ការស៊ើបអង្កេត សាលដីកានេះនឹងប្រកាសជាសាធារណៈ ដោយចាំបាច់លុបចោលផ្នែកមួយចំនួន។

ជំពូក ២ - ភាពអាចទទួលយកបាននៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍

៨. នៅថ្ងៃទី១២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧ សហមេធាវីការពារក្តីរបស់ជនត្រូវចោទ បានដាក់សេចក្តីជូនដំណឹងអំពីការប្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះដីកាបង្គាប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន។ តាមរយៈដីកាបង្គាប់របស់ក្រឡាបញ្ជីនាយកចុះថ្ងៃទី១៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧ អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានបង្គាប់ឱ្យសហមេធាវីការពារក្តី ដាក់សារណាជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់ខ្លួនក្នុងរយៈពេល១៥ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីទទួលបានសេចក្តីជូនដំណឹងអំពីដីកានេះ។ ដីកានេះបានជូនដំណឹងដល់ជនត្រូវចោទនៅថ្ងៃទី២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧។ នៅថ្ងៃទី៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៨ សហមេធាវីការពារក្តីជនត្រូវចោទបានស្នើសុំអង្គបុរេជំនុំជម្រះ ឱ្យធ្វើការពន្យាររយៈពេលកំណត់ដាក់សារណាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍រហូតដល់ថ្ងៃទី១៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៨។ សំណើនេះបានទទួលការយល់ព្រមពីអង្គបុរេជំនុំជម្រះ នៅថ្ងៃទី១០ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៨។ សារណាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បានដាក់នៅថ្ងៃទី១៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៨ ហេតុដូច្នោះ សារណាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បានដាក់ជូនមកទាន់ពេលវេលា ។

ជំពូក ៣ - លក្ខណៈនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍

៩. បន្ទាប់ពីពិចារណាសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួននៅក្នុងរឿងក្តីមុនៗ^៥ និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ភាគីដូចដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងរបាយការណ៍ស្តីពីការពិនិត្យសំណុំរឿង អង្គបុរេជំនុំជម្រះនឹងពិនិត្យមើលឡើងវិញលើដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន (“ដីកា”) ដោយធ្វើការពិនិត្យ:

^៤ សេចក្តីសម្រេចលើពាក្យសុំពិចារណាសារជាថ្មីស្តីពីសិទ្ធិរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីក្នុងការផ្ទេងប្រាស្រ័យជូនអង្គបុរេជំនុំជម្រះ ដោយខ្លួនឯង ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៨ C22/1/68 និង សេចក្តីបង្គាប់ដល់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីដែលមិនមានមេធាវីតំណាង ស្តីពីសិទ្ធិក្នុងការផ្ទេងប្រាស្រ័យជូនអង្គបុរេជំនុំជម្រះ ដោយខ្លួនឯង ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៨ C22/1/69។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ រៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

- ក. ការអនុវត្តឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដោយគោរពតាមវិធាន ៦៣(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។
- ខ. ភាពគ្រប់គ្រាន់នៃអង្គហេតុ ក្នុងការចេញដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ស្របតាមវិធាន៦៣(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។
- គ. ថាតើកាលៈទេសៈ ដែលដីកាបានយកមកធ្វើជាសម្លាប់ នៅមានអត្ថិភាពនាពេលបច្ចុប្បន្ន ដែរឬទេ។ និង
- ឃ. ការឃុំខ្លួននៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ដែលជាជម្រើសមួយបែបផ្សេងនៃការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន។

**ជំពូក ៤ - ការអនុវត្តឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ក្នុងការពិចារណា
ការអនុវត្តវិធាន ៦៣(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង**

១. មូលដ្ឋានច្បាប់សម្រាប់ធ្វើការពិនិត្យ

១០. បញ្ហាទីមួយ ដែលលើកឡើងនៅចំពោះមុខអង្គបុរេជំនុំជម្រះគឺថា តើ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មានសមត្ថកិច្ចពិនិត្យបញ្ហានៃការកាត់ទោសកាលពីលើកមុន ឬព្រះរាជក្រឹត្យលើកលែងទោស ដល់ជនត្រូវចោទ ដែរឬទេ។^៦

១១. សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានពិចារណាករណីនេះនៅក្នុងដីកាបង្គាប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ដូចខាងក្រោម៖

“៥. មុនសម្រេចលើការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នរបស់ អៀង សារី យើងត្រូវរំលឹកអំពីស្ថានភាពពិសេសរបស់ជននេះ ដែលចោទជាបញ្ហាពិសេស ដែលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមានកាតព្វកិច្ចរកភស្តុតាងដាក់បន្ទុក និង ដោះបន្ទុកត្រូវសម្រេច។ តាមរយៈសាលក្រមរបស់តុលាការបដិវត្តន៍នៅភ្នំពេញ ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៧៩ អៀង សារី ត្រូវបានផ្តន្ទាទោសប្រហារជីវិតដោយកំបាំងមុខ និង រឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិ ចំពោះបទល្មើសប្រល័យពូជសាសន៍។ ជាការជាក់ស្តែង សាលក្រមនេះចូលជាស្ថាពរតាមច្បាប់កម្ពុជា។ បន្ទាប់មក អនុលោមតាមព្រះរាជក្រឹត្យចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៦ អៀង

^៥ សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះដីកាបង្គាប់ការឃុំខ្លួនលោក នួន ជា បណ្តោះអាសន្ន ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៨ C11/54 (“សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះដីកាបង្គាប់ការឃុំខ្លួនលោក នួន ជា បណ្តោះអាសន្ន”)។

^៦ សូមអាន សាលក្រមរបស់តុលាការប្រជាជនបដិវត្ត ចុះខែសីហា ឆ្នាំ១៩៧៩ និងព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩៩៦/៧២។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ អៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

សារី បានទទួលការអនុគ្រោះទោសចំពោះការផ្ដន្ទាទោស និងការលើកលែងទោសចំពោះច្បាប់ ចុះ ថ្ងៃទី១៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ “ស្ដីអំពីការដាក់ខ្មែរក្រហមឱ្យនៅក្រៅច្បាប់”។

៦. ក្នុងស្ថានភាពនេះចោទជាបញ្ហាផ្លូវច្បាប់មួយចំនួន៖ ជាបឋម តើការចោទប្រកាន់បច្ចុប្បន្ន នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជាប៉ះពាល់ដល់អាជ្ញាអស់ជំនុំ ដោយអនុលោម តាមការអនុវត្តទ្រឹស្ដីទូទៅ “*Ne bis in idem* ឬទេ? (ជនម្នាក់មិនអាចត្រូវបានចោទប្រកាន់ ឬផ្ដន្ទាទោស ចំពោះបទល្មើសដែលត្រូវបានសម្រេចថាគ្មានទោស ឬផ្ដន្ទាទោសរួចហើយនោះទេ?” ជាបន្តទៀត នៅពេលដែលមានចម្លើយអវិជ្ជមានចំពោះសំណួរទី១នេះ និងថាសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត មានសមត្ថកិច្ចដើម្បីសម្រេចលើវិសាលភាពនៃព្រះរាជក្រឹត្យឆ្នាំ១៩៩៦) តើការអនុគ្រោះទោស និងការ លើកលែងទោសដល់ អៀង សារី អាចយកមកតាំងបានចំពោះ ការចោទប្រកាន់នៅអង្គជំនុំជម្រះ វិសាមញ្ញដែរឬទេ? យើងនឹងពិនិត្យមើលលើបញ្ហាទាំងនេះដូចខាងក្រោម។”^៧

១២. នៅក្នុងវិធានច្បាប់ដែលពាក់ព័ន្ធ វិធាន ៦៣(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងចែងថា:

ក. សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត អាចចេញដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នជូនត្រូវចោទបានតែក្នុង លក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម:

[...]

១៣. បទប្បញ្ញត្តិនេះផ្តល់ធនធានសិទ្ធិឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតក្នុងការបង្គាប់ការឃុំខ្លួនបណ្ដោះ អាសន្ន។ នៅពេលពិចារណាថាតើត្រូវអនុវត្តធនធានសិទ្ធិនេះ ដែរឬទេ សហចៅក្រមស៊ើប អង្កេតនឹងត្រូវគោរពសិទ្ធិ និងបទដ្ឋានជាមូលដ្ឋាន ដែលទទួលស្គាល់ដោយអន្តរជាតិ។

១៤. នៅក្នុងករណីនេះ មាត្រា ៩ ស្ដីពីសេចក្ដីប្រកាសជាសកលស្ដីពីសិទ្ធិមនុស្សចែងថា:

គ្មានបុគ្គលណា ត្រូវបានគេចាប់ខ្លួន ឃុំខ្លួន ឬនិរទេស តាមទំនើងចិត្តឡើយ។

១៥. មាត្រា ៩(៤) នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្ដីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋនិងសិទ្ធិនយោបាយចែងថា:

ជនណាដែលត្រូវដកហូតសេរីភាព ដោយការឃាត់ខ្លួន ឬឃុំខ្លួន ត្រូវមានសិទ្ធិដាក់ពាក្យ បណ្ដឹង ដើម្បីឱ្យតុលាការអាចសម្រេចដោយមិនពន្យារពេល អំពីនីត្យានុកូលភាពនៃការឃុំខ្លួន និង បង្គាប់ឱ្យនៅក្រៅឃុំ បើការឃុំខ្លួននោះមិនស្របច្បាប់។

^៧ ដីកាបង្គាប់ការឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្ន ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ C22 វាក្យខណ្ឌទី ៥ និងវាក្យខណ្ឌទី ៦។

សាលដីកាលើបណ្ដឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្ដោះអាសន្នជូនត្រូវចោទ អៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

១៦. ក្រោយពីពិចារណាសិទ្ធិជាមូលដ្ឋានដែលទទួលស្គាល់ជាអន្តរជាតិនេះរួចមក អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា ប្រសិនបើយើងអាចមើលឃើញកាលៈទេសៈ ដែលបានផ្តល់ភស្តុតាងយ៉ាងច្បាស់ថា ជាការរារាំងដល់ការកាត់ទោសដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ការចេញដីកាឱ្យនាំខ្លួន ឬដីកាយុំខ្លួន គឺធ្វើឡើងដោយខុសនឹងច្បាប់។

១៧. ដូច្នោះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានអនុវត្តកិច្ចរបស់ខ្លួនត្រឹមត្រូវ ក្នុងការពិនិត្យលើបញ្ហាពិសេស (ដូចដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងវាក្យខណ្ឌទី ១១ ខាងលើ) នៅក្នុងរឿងក្តីនេះ។ នៅក្នុងការពិនិត្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះនឹងអនុវត្តវិធីសាស្ត្រដូចគ្នា។

១៨. យោងតាមកំណត់ហេតុនៃសវនាការតទល់គ្នា ជនត្រូវចោទ និងសហមេធាវីជាតិបានលើកឡើងបញ្ហាលើកលែងទោស ដែលជនត្រូវចោទទទួលបាន។^៤ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានពិចារណាបញ្ហានេះ ប៉ុន្តែមិនបានពិចារណាឱ្យបានពេលលេញ និងពិស្តារ ដូចដែលជនត្រូវចោទ និងសហមេធាវីរបស់គាត់ ដែលពួកគេមានលទ្ធភាពពិចារណាបានត្រឹមត្រូវ និងរៀបចំសេចក្តីសន្និដ្ឋាន។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា នៅពេលផ្តល់លទ្ធភាពនេះដល់សហមេធាវីការពារក្តីនៅក្នុងដំណាក់កាលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចំពោះ ដីកាបង្គាប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននេះ ការខកខានធ្វើដូច្នោះត្រូវបានប៉ះប៉ូវនៅពេលនេះ។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះនឹងផ្អែកការវិនិច្ឆ័យរបស់ខ្លួន លើសេចក្តីសន្និដ្ឋានពិស្តារនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ភាគីទាំងអស់។

១៩. នៅក្នុងសារណាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ សហមេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើងថា បញ្ហាស្តីពីគ្មានការកាត់ទោសពីរដងចំពោះបទល្មើសតែមួយ (ne bis in idem) និងព្រះរាជក្រឹត្យលើកលែងទោសដល់ជនត្រូវចោទ នឹងមិនយកមកលើកឡើងនៅក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ឡើយ។ សហមេធាវីការពារក្តីរក្សាសិទ្ធិ ក្នុងការលើករាល់បញ្ហាណាមួយ និងរាល់អញ្ញត្រកម្មទាំងអស់ចំពោះការវិភាគផ្នែកច្បាប់របស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ព្រមទាំងការវិនិច្ឆ័យលើបញ្ហាទាំងនេះ នៅ

^៤ នៅថ្ងៃទី១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ អនុលោមតាមវិធាន ៦៣ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង សវនាការតទល់គ្នា ត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតសម្រេចថាតើគួរប្រើនូវចេញដីកាបង្គាប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន។ សូមអាន កំណត់ហេតុនៃសវនាការតទល់គ្នា ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ C19។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ រៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

ពេលសមស្របជាងនេះ។ នៅក្នុងការយល់ឃើញរបស់សហមេធាវីការពារក្តី សេចក្តីសម្រេចនេះ នឹងមិនអាចចាត់ទុកថា ជាការបោះបង់សិទ្ធិនេះឡើយ។

២០. នៅក្នុងករណីនេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះសង្កេតឃើញថា សេចក្តីសន្និដ្ឋានដែលលើកឡើងនៅចំពោះមុខអង្គបុរេជំនុំជម្រះនៅក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នាពេលបច្ចុប្បន្ន មិនអាចនាំដល់ការបោះបង់សិទ្ធិក្នុងការលើកឡើងអំណះអំណាងទាំងឡាយ នៅក្នុងដំណាក់កាលនីតិវិធីលើកក្រោយ អនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិដូចខាងក្រោម៖

២១. វិធាន ៧៤(៣)(ក) ចែងថា៖

- ជនត្រូវចោទអាចធ្វើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីការរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតដូចខាងក្រោម៖
- ក. ការបញ្ជាក់ពីយុត្តាធិការរបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ

២២. អនុលោមតាមចំណងជើងនៃ “នីតិវិធីនៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង” វិធាន ៨៩(១)នៃវិធានផ្ទៃក្នុង នៅក្នុងវិធានច្បាប់ដែលពាក់ព័ន្ធចែងថា៖

- ១. អញ្ញត្រកម្មទាក់ទងនឹង៖
- ក) យុត្តាធិការរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង
- ខ) ការរលត់បណ្តឹងអាជ្ញា
- គ) [...]

ត្រូវលើកឡើងនៅក្នុងសវនាការបឋម បើមិនដូចនោះទេ មិនអាចត្រូវបានទទួលយកឡើយ។

២៣. អនុលោមតាមវិធានផ្ទៃក្នុងស្តីពីនីតិវិធីនៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា បញ្ហាដែលត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នេះ អាចលើកឡើងបានទាំងស្រុង នៅក្នុងដំណាក់កាលនីតិវិធីលើកក្រោយ ដោយសារតែបញ្ហាទាំងនេះអាចនាំដល់ការរលត់បណ្តឹងអាជ្ញា។ ដូច្នេះ ការដែលមិនលើកអំណះអំណាងទាំងស្រុងនៅចំពោះមុខអង្គបុរេជំនុំជម្រះនៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ មិនអាចយល់ឃើញថា ជាការបោះបង់សិទ្ធិក្នុងការតវ៉ាឡើយ។

២. អង្គហេតុ

២៤. នៅថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៧៩ ក្រឹត្យច្បាប់លេខ ១ ត្រូវបានប្រកាសឱ្យប្រើប្រាស់ ដែលនៅ ក្នុងវិធានច្បាប់ដែលពាក់ព័ន្ធ ក្រឹត្យនេះចែងថា:

“ក្រុមប្រឹក្សាប្រជាជនបដិវត្តកម្ពុជា [...] សម្រេចដូចខាងក្រោម:

មាត្រា ១: បង្កើតតុលាការប្រជាជនបដិវត្តនៅទីក្រុងភ្នំពេញ ដើម្បីជំនុំជម្រះអំពើប្រល័យពូជសាសន៍ ដែលប្រព្រឹត្តដោយបន ប៉ុល ពត-អៀង សារី សម្លាប់រដ្ឋាលប្រជាជនស្លូតត្រង់ជាច្រើនដោយមានគម្រោងផែន ការបណ្តេញប្រជាជនឱ្យចាកចេញផុតពីទីក្រុងភ្នំពេញ ភូមិករ ដើម្បីយកទៅប្រមូលផ្តុំ ហើយបង្ខំឱ្យធ្វើការ បាក់កម្លាំងក្នុងលក្ខណៈប្រល័យកំទេចទាំងខាងរូបកាយ ទាំងខាងស្មារតីរបស់គេទាំងនោះ កំទេចសាសនា បំផ្លិច បំផ្លាញរចនាសម្ព័ន្ធ វប្បធម៌ និង ទំនាក់ទំនងផ្សេងៗក្នុងគ្រួសារ និងសង្គម។”^៤

២៥. យោងតាមសាលក្រមរបស់តុលាការប្រជាជនបដិវត្ត ប៉ុលពត និងអៀង សារី ត្រូវបានចោទ ប្រកាន់តាមរយៈដីកាបញ្ជូនរឿងឱ្យទៅជំនុំជម្រះចុះថ្ងៃទី១៥ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៧៩។^{១០} យោង តាមសាលក្រម តុលាការប្រជាជនបដិវត្តបានបើកសវនាការចាប់ពីថ្ងៃទី១៥ ដល់ថ្ងៃទី១៩ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៧៩ ដើម្បីធ្វើការវិនិច្ឆ័យជនជាប់ចោទ។^{១១} នៅក្នុងខែសីហា ឆ្នាំ១៩៧៩ តុលា ការប្រជាជនបដិវត្ត បានចេញសាលក្រមរបស់ខ្លួន ដែលមានខ្លឹមសារនៅក្នុងវាក្យខណ្ឌដែល ពាក់ព័ន្ធដូចខាងក្រោម:

“យល់ឃើញថាឈ្មោះ ប៉ុល ពត និង អៀង សារី ពិតជាបានប្រព្រឹត្តបទប្រល័យពូជសាសន៍ ដែលមានចែងនៅក្នុងក្រឹត្យច្បាប់លេខ ១ ចុះថ្ងៃទី១៥ កក្កដា ១៩៧៩ [...]”^{១២}

“យល់ឃើញ ការទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ជនជាប់ចោទនីមួយៗ:

[...]

អៀង សារី ក្នុងនាទីជាសមាជិកគណៈអចិន្ត្រៃយ៍នៃការិយាល័យនយោបាយ និងជា ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រីរបស់រដ្ឋាភិបាលទទួលបន្ទុកកិច្ចការបរទេសដែលជាបន្ទុកខ្ពស់ មានសិទ្ធិអំណាច បរិបូរណ៍ បានរួមជាមួយ ប៉ុល ពត ដឹកនាំរួម ជាអ្នករចនា និងអនុវត្តចំណងទាក់ទងយុបយិតជាមួយ

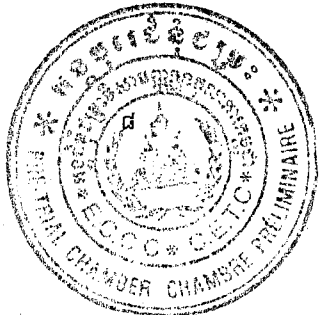
^៤ ក្រឹត្យច្បាប់លេខ ១ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៧៩ ទំព័រទី១

^{១០} សាលក្រមរបស់តុលាការប្រជាជនបដិវត្ត UN Doc. A/34/491 ចុះខែសីហា ឆ្នាំ១៩៧៩ ទំព័រទី ២។ សម្រង់នៅក្នុងសាលដីកានេះ ដកស្រង់ចេញពី សាលក្រម ដែលចែងនៅក្នុង ដីកាបង្គាប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ។

^{១១} សាលក្រមរបស់តុលាការប្រជាជនបដិវត្ត ទំព័រទី ២។

^{១២} សាលក្រមរបស់តុលាការប្រជាជនបដិវត្ត ទំព័រទី ២៨។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នត្រូវចោទ អៀង សារី

១១១ ១០/១៤

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

បទប្រតិកិរិយាប៉ែកាំង និងបទប្រតិកិរិយាអន្តរជាតិផ្សេងទៀត ដែលជាអ្នកចាំជួយដោះសារនូវអំពើ
ប្រល័យពូជសាសន៍របស់ពួកវានៅលើឆាកអន្តរជាតិ។ គឺ អៀង សារី នេះហើយជាអ្នកចេញអាជ្ញាឱ្យ
ហៅបញ្ជាវិន័យ និងស្មិត ដែលកំពុងប្រកបការងាររៀនសូត្រឯប្រទេសក្រៅ ឱ្យចូលមកស្រុកវិញ គឺ អៀង
សារី នេះហើយជាអ្នកទទួលខុសត្រូវដោយផ្ទាល់អំពីទោសសម្លាប់បញ្ជាវិន័យ និងស្មិតជាតិឯងដោយបោក
បញ្ឆោតយកមកពីប្រទេស [...]"^{១៣}

“តុលាការប្រជាជនបដិវត្តតាំងនៅទីក្រុងភ្នំពេញ

- ១. ប្រកាសថាឈ្មោះ ប៉ុល ពត ហៅ សាឡុត ស និង ឈ្មោះ អៀង សារី ពិតជាបាន
ប្រព្រឹត្ត“បទឧក្រិដ្ឋប្រល័យពូជសាសន៍”មែន។
- ២. ប្រកាសកាត់ទោសប្រហារជីវិតបង់ លើឈ្មោះ ប៉ុល ពត ហៅ សាឡុត ស និងឈ្មោះ
អៀង សារី។
- ៣. ប្រកាសរឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ របស់ឈ្មោះ ប៉ុល ពត ហៅ សាឡុត ស
និងឈ្មោះ អៀង សារី
[...]"^{១៤}

២៦. នៅថ្ងៃទី៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ សភាជាតិនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជានៅក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ
បានអនុម័ត“ច្បាប់ស្តីពីការដាក់ក្រុមកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យឱ្យនៅក្រៅច្បាប់” (“ច្បាប់ចុះឆ្នាំ
១៩៩៤”)។ ច្បាប់នេះចែង នៅក្នុងបញ្ញត្តិដែលពាក់ព័ន្ធថា:

រដ្ឋសភានៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
[...]

ដោយតាំងពីពេលបោះឆ្នោតឆ្នាំ ១៩៩៣ រៀងរហូតមក មកទល់នឹងបច្ចុប្បន្ន ក្រុមកម្ពុជា
ប្រជាធិបតេយ្យ បានប្រព្រឹត្តជាបន្តបន្ទាប់នូវ ឧក្រិដ្ឋកម្ម ភេរវកម្ម និងអំពើប្រល័យពូជសាសន៍ ដែល
ជាចរិតពិតរបស់ក្រុមខ្លួន តាំងពីក្រុមខ្លួន ដណ្តើមយកអំណាច កាន់កាប់នៅ ខែមសា ឆ្នាំ១៩៧៥ [...]
[...]

ដោយយល់ឃើញថា មេដឹកនាំនៃក្រុម “កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ” មិនអាចយកកិច្ចព្រមព្រៀង
នាទីក្រុងប៉ារីសស្តីពីដំណោះស្រាយនយោបាយរួមមួយនៃជម្លោះនៅកម្ពុជា ធ្វើជាខែលខាងច្បាប់ សំរាប់
លាក់បំបាំង យករូបខ្លួនពីការទទួលខុសត្រូវរបស់ពួកខ្លួន ដែលបានប្រព្រឹត្ត ឧក្រិដ្ឋកម្ម ភេរវកម្ម និង
អំពើប្រល័យពូជសាសន៍ ចាប់តាំងពីពេលរបប ប៉ុល ពត ដណ្តើមអំណាចនៅឆ្នាំ ១៩៧៥ - ១៩៧៨។
បទឧក្រិដ្ឋប្រល័យពូជសាសន៍ គ្មានអាជ្ញាយុកាលឡើយ។

^{១៣} សាលក្រមរបស់តុលាការប្រជាជនបដិវត្ត ទំព័រទី ២៩។
^{១៤} សាលក្រមរបស់តុលាការប្រជាជនបដិវត្ត ទំព័រទី ២៩។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ អៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

[...] អនុម័ត ច្បាប់ដែលមានបញ្ញត្តិដូចតទៅ ៖

មាត្រា ៣ - សមាជិក អង្គការនយោបាយ និង កំលាំងយោធារបស់ក្រុម“កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ” ឬ ជនណា ដែលបានប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋ ធ្វើមនុស្សឃាត ដោយចេតនា ចាប់បង្ខំនារី សេពស្ថន្ធរៈ ឬនាំទ្រព្យ សម្បត្តិរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ បំផ្លាញបំផ្លាញ ទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈ និងឯកជន។ល។ ត្រូវផ្តន្ទាទោសតាម ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌជាធរមាន។

មាត្រា ៤ - សមាជិក អង្គការនយោបាយ និង កំលាំងយោធារបស់ក្រុម“កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ” ឬ ជនណា ដែលបានប្រព្រឹត្ត៖

- ធ្វើសកម្មភាព អបគមន៍
- បំផ្លាញ រាជរដ្ឋាភិបាល
- បំផ្លាញ អង្គការនៃអំណាចសាធារណៈ
- ញុះញង់ ឬ បង្ខំពលរដ្ឋ អោយកាន់អាវុធ ប្រឆាំងនឹងអាជ្ញាធរសាធារណៈ

ត្រូវចាត់ទុកជាជនឧក្រិដ្ឋប្រឆាំងនឹងសន្តិសុខ ក្នុងប្រទេស ហើយត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់គុកពី២០ ឆ្នាំ ទៅ ៣០ឆ្នាំ ឬអស់មួយជីវិត។

មាត្រា ៥ - ច្បាប់នេះអនុគ្រោះទុកពេល ៦ ខែ ក្រោយពីចូលជាធរមាន អោយជនជាសមាជិកអង្គការ នយោបាយ ឬ ជាកំលាំងយោធានៃក្រុម “កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ” វិលត្រលប់មករួមរស់ក្រោមការ គ្រប់គ្រង របស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដោយមិនយកទោសព្រៃសំចំពោះបទល្មើស ដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្ត។

មាត្រា ៦ - ចំពោះមេដឹកនាំនៃក្រុម “កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ” មិនអាចមានការអនុគ្រោះ ដូចមានចែង ក្នុងច្បាប់នេះឡើយ ។

មាត្រា ៧ - ព្រះមហាក្សត្រទ្រង់ អាចបន្ធូរបន្ថយទោស ឬលើកលែងទោស តាមព្រះរាជសិទ្ធិ ដែល មានចែងក្នុងមាត្រា ២៧ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ។

[...]

មាត្រា ៩ - ជនណាមួយដែលយកច្បាប់នេះ ទៅរំលោភសិទ្ធិរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ដោយធ្វើការគម្រាម កំហែង ការចោទប្រកាន់ ការចាប់ខ្លួន ការឃាត់ខ្លួន ការឃុំខ្លួន ការធ្វើទារុណកម្ម ឬរំលោភលើលំនៅ ដ្ឋានមិនត្រឹមត្រូវ ត្រូវផ្តន្ទាទោស ដាក់គោកពី ពីរ ឆ្នាំ ទៅ ប្រាំ ឆ្នាំ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានមិនពិត អ្នកធ្វើសក្សីភូតកុហក អ្នកក្លែងបង្កើតភស្តុតាង ដើម្បីបម្រើផល ប្រយោជន៍ នៃការយកច្បាប់នេះ ទៅរំលោភសិទ្ធិប្រជាពលរដ្ឋ ត្រូវផ្តន្ទាទោស ដាក់គោកពី ពីរឆ្នាំ ទៅ ប្រាំឆ្នាំ។

ប្រជាពលរដ្ឋ រងគ្រោះ ដោយអយុត្តិធម៌ មានសិទ្ធិប្តឹងតវ៉ា ទាស់ណាងដើម្បីជួសជុល ការខូច ខាត ដែលបង្កើតឡើងពីការរំលោភសិទ្ធិខាងលើ។^{១៥}

^{១៥} ច្បាប់ស្តីពីការដាក់“ក្រុមកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ”ឱ្យនៅក្រៅច្បាប់ ព្រះរាជក្រមលេខ ១/នសន៤ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤។
សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ អៀង សារី

០២២/០៩/២០០៧

០០២/០៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

២៧. នៅថ្ងៃទី១៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៦ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩៩៦/៧២ ត្រូវបានប្រកាស ឱ្យប្រើប្រាស់ ដែលព្រះរាជក្រឹត្យនេះចែងថា^{១៦}

យើង ព្រះបាទសម្តេចព្រះនរោត្តមសីហនុរ័ត្ន រាជហរិវង្ស ឧភោតោសជាតិ វិសុទ្ធិពង្ស អគ្គ មហាបុរសរតន៍ និករោត្តម ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមពិត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី [...]

ត្រាស់បង្គាប់

មាត្រា ១: ត្រូវបានលើកលែងទោសឱ្យលោក អៀង សារី អតីតឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី ទទួលបន្ទុកកិច្ច ការបរទេសក្នុងរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យដែលត្រូវបានផ្តន្ទាទោស ប្រហារជីវិតបង់ និង វិបត្សស ទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ តាមអំណាចសាលក្រមរបស់តុលាការប្រជាជនបដិវត្តក្រុងភ្នំពេញ ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៧៩ និង ចំពោះទោសដែលបានកំណត់ដោយច្បាប់ស្តីពី ការដាក់ក្រុម កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យនៅក្រៅច្បាប់ ដែលបានប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០១ នស ៩៤ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤។

មាត្រា ២: ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ មានអានុភាពអនុវត្ត ចាប់ពីថ្ងៃឡាយព្រះហស្តលេខនេះតទៅ។

មាត្រា ៣: ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងមហាផ្ទៃនិង ក្រសួងយុត្តិធម៌ ត្រូវអនុវត្តព្រះរាជក្រឹត្យនេះ ឱ្យបានសម្រេចជាស្ថាពរ។^{១៧}

២៨. នៅថ្ងៃទី៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៣ កិច្ចព្រមព្រៀងត្រូវបានចុះហត្ថលេខារវាងអង្គការសហប្រជា ជាតិ និងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីកាត់សេចក្តីក្រោមច្បាប់កម្ពុជា នូវ ឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ (“កិច្ចព្រមព្រៀង”)។ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ១១(២):

“ប្រការនេះផ្អែកលើសេចក្តីប្រកាសដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាថា រហូតមកដល់ពេលនេះ មានតែករណីមួយគត់ទាក់ទងនឹងបញ្ហាដែលគ្របដណ្តប់ដោយច្បាប់នេះ នៅថ្ងៃទី១៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៦ ពេលដែលការលើកលែង ទោសត្រូវបានផ្តល់ដល់មនុស្សម្នាក់គត់ដែលត្រូវបានផ្តន្ទាទោស នៅឆ្នាំ១៩៧៩ ពីបទប្រល័យពូជសាសន៍។ អង្គការសហប្រជាជាតិ និងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាឯកភាព គ្នាថា វិសាលភាពនៃការលើកលែងទោសនេះគឺត្រូវសម្រេចដោយ អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ។”^{១៨}

^{១៦} ព្រះរាជក្រឹត្យជាភាសាខ្មែរ ត្រូវបានបកប្រែទៅជាភាសាអង់គ្លេស ដោយមន្ត្រីបកប្រែរបស់តុលាការ។ ដូច្នេះ ព្រះរាជក្រឹត្យនេះខុសពីព្រះរាជក្រឹត្យជា ភាសាអង់គ្លេសនៅក្នុងសំណុំរឿង។

^{១៧} ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩៩៦/៧២ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៦។

^{១៨} កិច្ចព្រមព្រៀងរវាងអង្គការសហប្រជាជាតិ និងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាទាក់ទងនឹងការកាត់សេចក្តីក្រោមច្បាប់កម្ពុជា នូវឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលប្រព្រឹត្តឡើងនៅ ក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ចុះថ្ងៃទី៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៣ មាត្រា ១១(២)។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជូនត្រូវចោទ អៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

២៩. នៅថ្ងៃទី២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៤ ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមានអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ទាក់ទងនឹងការកាត់សេចក្តី នូវឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ (“ច្បាប់អ.វ.ត.ក”) ត្រូវបានប្រកាសឱ្យប្រើប្រាស់ ដែលច្បាប់នេះមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៤០ ថ្មី ថា:

“[...] វិសាលភាពនៃការលើកលែងទោស ឬការអនុគ្រោះទោស ដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យមុនការអនុម័តច្បាប់នេះ គឺត្រូវសម្រេចដោយអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ។”^{១៩}

៣០. យោងតាមរបាយការណ៍នៃការចាប់ខ្លួនលោក អៀង សារី និងលោកស្រី អៀង ធីរិទ្ធ និងការដែកធរដ្ឋ: នៅក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ ថ្ងៃទី១៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧:

នៅម៉ោង ៦:០៥ នាទីព្រឹក មន្ត្រីយុត្តិធម៌ដែលបានកំណត់ឈ្មោះ ដោយមានការគាំទ្រពីកងរាជអាវុធបាតុលីវិទ្យុប្រទេស និងមន្ត្រីនគរបាលមូលដ្ឋាន បានអនុវត្តដីកាបង្គាប់ឱ្យនាំខ្លួន អនុលោមតាមលក្ខខណ្ឌនៃដីកានោះ ចុះថ្ងៃទី៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ [...] និងបានចាប់ខ្លួនលោក អៀង សារី និងលោកស្រី អៀង ធីរិទ្ធ។^{២០}

៣១. នៅថ្ងៃទី១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានចេញដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ដោយធ្វើការឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទបណ្តោះអាសន្នរយៈពេលមិនឱ្យលើសពីមួយ (១) ឆ្នាំ។^{២១}

៣. សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ភាគី

ក. គោលការណ៍គ្មានការកាត់ទោសពីរដង ចំពោះបទល្មើសតែមួយ (ne bis in idem)

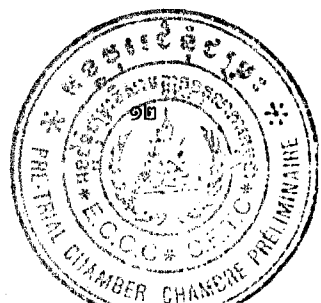
៣២. សហមេធាវីការពារក្តីសន្និដ្ឋានថា អនុលោមតាមគោលការណ៍គ្មានការកាត់ទោសពីរដង ចំពោះបទល្មើសតែមួយ (ne bis in idem) ការជំនុំជម្រះ និងការកាត់ទោសជនត្រូវចោទ

^{១៩} ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមានអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ដើម្បីចោទប្រកាន់ឧក្រិដ្ឋកម្ម ដែលប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងរយៈកាលនៃកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៤ មាត្រា ៤០(ថ្មី)។

^{២០} របាយការណ៍ស្តីពីការនាំខ្លួនលោក អៀង សារី និង លោកស្រី អៀង ធីរិទ្ធ និងការដែកធរដ្ឋរបស់ភាគី ដែលមានអាសយដ្ឋានក្នុងក្រុងភ្នំពេញ ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ ទំព័រទី ១។

^{២១} ដីកាបង្គាប់ឱ្យឃុំខ្លួន ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ អៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

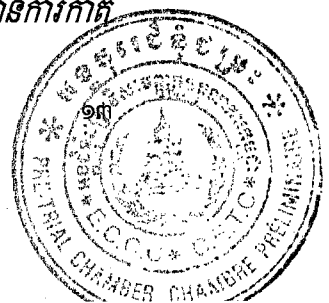
ដោយតុលាការប្រជាជនបដិវត្ត នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៩ រារាំងការចោទប្រកាន់លើជនត្រូវចោទនៅ ចំពោះមុខអ.វ.ត.ក។

៣៣. សហមេធាវីការពារក្តីអះអាងថា គោលការណ៍គ្មានការកាត់ទោសពីរដង ចំពោះបទល្មើសតែមួយ (ne bis in idem) ជាការរារាំងចំពោះការចោទប្រកាន់ នៅពេលដែលបុគ្គលណាមួយ ត្រូវបានកាត់ទោសដោយផ្អែកលើអំពើតែមួយ ហើយគោលការណ៍នេះ អនុវត្តចំពោះជនត្រូវ ចោទ ដោយសារមូលដ្ឋាននៃអង្គហេតុនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៩ ក្តោបរួមឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងអស់ ដែលបាន ចោទប្រកាន់នៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ។ សហមេធាវីការពារក្តីបានយក មាត្រា ១២ នៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី៥ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០០៧ (“ក.ន.ព.ក”) មកគាំទ្រចំពោះការយល់ឃើញរបស់ខ្លួន។

៣៤. សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានថា មូលហេតុនៃគោលការណ៍គ្មានការកាត់ទោសពីរដង ចំពោះ បទល្មើសតែមួយ (ne bis in idem) មានបំណងការពារបុគ្គលណាមួយ ដែលទទួលបានការឃើ ចាប់លំបាកវេទនាពីការជំនុំជម្រះ ឬការទទួលទោស ចំនួនពីរដង។ យោងតាមសហព្រះរាជ អាជ្ញា ករណីនេះមិនអនុវត្តចំពោះរឿងក្តីរបស់ជនត្រូវចោទឡើយ ដោយសារគាត់មិនបាន ទទួលរងការឃើចាប់លំបាកវេទនា ឬការទទួលទោសដែលគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ពីដំណើរការក្តីក្នុង ឆ្នាំ១៩៧៩។ សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានបន្ថែមទៀតថា គោលការណ៍គ្មានការកាត់ទោស ពីរដង ចំពោះបទល្មើសតែមួយ (ne bis in idem) តម្រូវឱ្យការជំនុំជម្រះលើកទីមួយ ធ្វើឡើងដោយឯករាជ្យ និងមិនលម្អៀង អនុលោមតាមបទដ្ឋាន និងនិយមត្រឹមត្រូវតាមផ្លូវ ច្បាប់ ដែលទទួលស្គាល់ដោយអន្តរជាតិ។ ដោយសារនីតិវិធីក្នុងឆ្នាំ១៩៧៩ មិនបានអនុវត្តស្រប តាមបទដ្ឋានជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ ដែលទទួលស្គាល់ដោយអន្តរជាតិ គោលការណ៍ គ្មានការ កាត់ទោសពីរដង ចំពោះបទល្មើសតែមួយ (ne bis in idem) នេះ មិនអនុវត្តឡើយចំពោះ ករណីនេះ។

៣៥. ជាជម្រើសផ្សេងមួយផ្សេងវិញ សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានថា ការអនុវត្តន៍ និងយុត្តិសាស្ត្រ អន្តរជាតិចំពោះការចោទប្រកាន់ត្រួតគ្នា មិនបានធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់គោលការណ៍គ្មានការកាត់

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ រៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

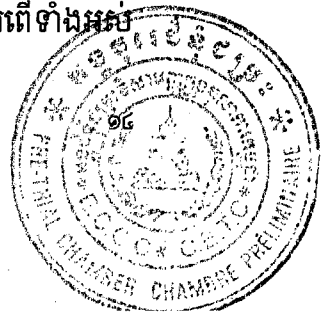
ទោសពីរដង ចំពោះបទល្មើសតែមួយ (ne bis in idem) ឡើយ។ អនុលោមតាមការអនុវត្តន៍នេះ ការចោទប្រកាន់ត្រួតគ្នា និងការកាត់ទោសច្រើនដងជាបន្តបន្ទាប់នៅក្នុងរឿងក្តីតែមួយដែលកើតចេញពីការប្រព្រឹត្តតែមួយ ត្រូវបានអនុញ្ញាត ដរាបណាបទល្មើសបន្ថែមទាំងនោះមានលក្ខខណ្ឌតម្រូវផ្នែកច្បាប់ពិសេស ដែលបទល្មើសដទៃគ្មាន និងនៅពេលដែលបទល្មើសបន្ថែមទាំងនេះ ផ្តល់ផលប្រយោជន៍នយោបាយខុសគ្នា។ សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានថា ភាពអយុត្តិធម៌ណាមួយដែលកើតចេញពីការកាត់ទោសច្រើនដង អាចលើកឡើងនៅពេលសម្រេចផ្តន្ទាទោស។

៣៦. សហមេធាវីរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី គាំទ្រការយល់ឃើញរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា។ ពួកគេកត់សម្គាល់ឃើញថា មាត្រា ១២ នៃ ក.ន.ព.ក ចែងអំពី គោលការណ៍គ្មានការកាត់ទោសពីរដង ចំពោះបទល្មើសតែមួយ (ne bis in idem) ប៉ុន្តែ មាត្រានេះមិនបានចែងអំពីថា ករណីអ្វីទៅដែលធ្វើឱ្យសាលក្រមមានសុពលភាពត្រឹមត្រូវ។ ដោយសារភាពចន្លោះប្រហោងនៅក្នុងច្បាប់កម្ពុជា សហមេធាវីរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីតវ៉ាថា មាត្រា ៣៣ នៃច្បាប់អ.វ.ត.ក នៅជាធរមាន ដែលមាត្រានេះចែងថា នៅពេលច្បាប់កម្ពុជា មិនមានចែង ឬផ្ទុយពីបទដ្ឋានអន្តរជាតិ ច្បាប់អន្តរជាតិនៅជាធរមាន។ ដូច្នោះ ច្បាប់អន្តរជាតិ អាចយកមកអនុវត្តដើម្បីសម្រេចនៅពេលដែលសាលក្រមមួយមានសុពលភាពត្រឹមត្រូវ។ សហមេធាវីរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីសន្និដ្ឋានថា ដោយសារការជំនុំជម្រះនៅចំពោះមុខតុលាការប្រជាជនបដិវត្តបង្កឱ្យមានការរំលោភសិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ជនត្រូវចោទមិនអាចចង្អុលយោងលើការកាត់ទោសនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៩ ហើយមិនអាចយក គោលការណ៍គ្មានការកាត់ទោសពីរដងចំពោះបទល្មើសតែមួយ (ne bis in idem) មកធ្វើជាមូលដ្ឋានបានទេ។

ខ. ព្រះរាជក្រឹត្យ

៣៧. សហមេធាវីការពារក្តីសន្និដ្ឋានថា ច្បាប់ឆ្នាំ១៩៩៤ បានក្តោបរួមលើអំពើ ពីឆ្នាំ១៩៧៥ ដល់ឆ្នាំ១៩៧៩ ហើយព្រះរាជក្រឹត្យអនុវត្តចំពោះអំពើទាំងអស់នោះ។ សហមេធាវីការពារក្តីអះអាងថា បុព្វកថានៃច្បាប់ឆ្នាំ១៩៩៤ ចែងយ៉ាងច្បាស់ថា ច្បាប់នេះក្តោបរួមចំពោះអំពើទាំងអស់

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ អៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសថស (អបជ០៣)

និងបទល្មើស ដែលត្រូវបាន អ.វ.ត.ក រួមបញ្ចូល ឬដែលស្ថិតនៅក្រោមយុត្តាធិការរបស់ អ.វ.ត.ក។ ដូច្នោះ អ.វ.ត.ក មិនមានយុត្តាធិការលើជនត្រូវចោទចំពោះបទល្មើសទាំងនេះ។

៣៨. សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានថា ជនត្រូវចោទទទួលបានការលើកលែងទោសពីការចោទប្រកាន់ ជាពិសេសចំពោះ ច្បាប់ឆ្នាំ១៩៩៤ ហើយ បញ្ហាចោទនោះ គឺវិសាលភាពនៃបទល្មើស ក្រោម ច្បាប់ឆ្នាំ១៩៩៤ នេះ។ យោងតាមសហព្រះរាជអាជ្ញា បទល្មើសដែលអាចធ្វើការចោទប្រកាន់ បាននោះ គឺមានចែងនៅក្នុងមាត្រា ៤ និង ៩ នៃច្បាប់នេះ។

៣៩. ជាជម្រើសមួយផ្សេងទៀត សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានថា ទោះបីព្រះរាជក្រឹត្យមានគោល បំណងរារាំងការចោទប្រកាន់នៅពេលអនាគតក៏ដោយ ច្បាប់អន្តរជាតិមិនអនុញ្ញាតឱ្យមានការ លើកលែងទោសបែបនេះទេ ដោយសារបទប្រល័យពូជសាសន៍គឺត្រូវបានគេចាត់ទុកថា ជា បទល្មើសដែលមាននិយាមខ្ពស់ហើយមិនអាចរំលោភបំពានបាន (Jus Cogen crime)។

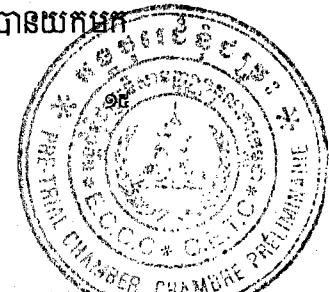
៤០. សហមេធាវីរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីសន្និដ្ឋានថា ព្រះរាជក្រឹត្យគ្មានសុពលភាពឡើយ ដោយសារ អនុលោមតាមច្បាប់កម្ពុជា ការលើកលែងទោសអាចអនុវត្តទៅបាន នៅពេល ដែលមានការអនុវត្តន៍ទោសមួយភាគពីរ តែប៉ុណ្ណោះ។ ម៉្យាងវិញទៀត ព្រះរាជក្រឹត្យអាចមាន អានុភាព ក្នុងករណីដែលការដាក់ទោសនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៩ មានសុពលភាពត្រឹមត្រូវ។ ដូចដែល បានលើកឡើងខាងលើ សហមេធាវីរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីសន្និដ្ឋានថា ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ មិនមានអានុភាពឡើយ។

៤. សេចក្តីពិចារណា

ក. គោលការណ៍គ្មានការកាត់ទោសពីរដង ចំពោះបទល្មើសតែមួយ (ne bis in idem)

៤១. គោលការណ៍គ្មានការកាត់ទោសពីរដង ចំពោះបទល្មើសតែមួយ (ne bis in idem) ចែងថា តុលាការមិនអាចផ្តួចផ្តើមនីតិវិធីចោទប្រកាន់បុគ្គលណាមួយ ចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មដែលជាកម្មវត្ថុ នៃដំណើរការក្តីព្រហ្មទណ្ឌម្តងរួចមកហើយ និងចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មដែលតុលាការបានយកមក

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ អៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ័០៣)

កាត់ទោស ឬ កាត់ឱ្យរួចទោសរួចហើយ។ គោលការណ៍គ្មានការកាត់ទោសពីរដង ចំពោះបទល្មើសតែមួយ (ne bis in idem) ដែលមានប្រភពមកពីប្រព័ន្ធច្បាប់ស៊ីវិលឡ គឺស្រដៀងនឹងគោលការណ៍ គោលការណ៍ការកាត់ក្តីពីរដង (Double Jeopardy) ដែលត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ជាញឹកញាប់នៅក្នុងប្រព័ន្ធច្បាប់ខ្មែរ។ គោលការណ៍ គ្មានការកាត់ទោសពីរដង ចំពោះបទល្មើសតែមួយ (ne bis in idem) ត្រូវបានគេបកស្រាយថា ជនជាប់ចោទ “មិនត្រូវបានគេយកមកកាត់ទោសពីរដង ចំពោះបទចោទតែមួយ។”^{២២}

៤២. វិធានផ្ទៃក្នុងនៃអ.វ.ត.ក មិនមានបទប្បញ្ញត្តិចែងដោយផ្ទាល់ ចំពោះគោលការណ៍គ្មានការកាត់ទោសពីរដង ចំពោះបទល្មើសតែមួយ (ne bis in idem)។

៤៣. ភាគីមិនយល់ស្របនឹងករណីថាតើ យើងគួរស្វែងរកបទដ្ឋានណែនាំនៅក្នុងច្បាប់ជាតិ តែប៉ុណ្ណោះ ឬក៏នៅក្នុងច្បាប់អន្តរជាតិផងដែរ។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា គោលការណ៍នេះ ចែងផ្សេងៗគ្នានៅក្នុងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់កម្ពុជា និងនៅក្នុងច្បាប់អន្តរជាតិ ហើយគោលការណ៍នេះបានឆ្លុះបញ្ចាំងនៅក្នុងការពិចារណាថាតើអ្វីទៅដែលបង្កើតជា “បទល្មើសតែមួយ”។ អនុលោមតាមច្បាប់កម្ពុជា “បទល្មើសតែមួយ” ចែងថាជា “អង្គហេតុតែមួយ”។^{២៣} កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋនិងសិទ្ធិនយោបាយ ហាមឃាត់ការជំនុំជម្រះលើកក្រោយចំពោះ “បទល្មើសតែមួយ”។

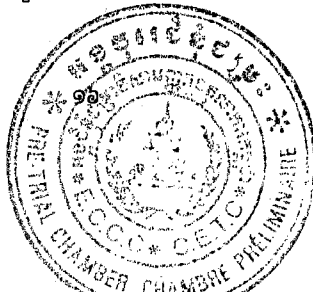
៤៤. មាត្រា ៧ នៃ ក.ន.ព.ក ចែងដូចខាងក្រោម:

- “ការរលត់នៃបណ្តឹងអាជ្ញា
- មូលហេតុនៃការរលត់បណ្តឹងអាជ្ញាមានដូចតទៅគឺ:
- ១. មរណភាពនៃជនល្មើស។
- ២. ការផុតអាជ្ញាយុកាល។

^{២២} រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Tadic សាលដីកាលេខ IT-94-1 ICTY អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៩ ផ្នែក X ចៅក្រម Nieto Navia។

^{២៣} បទប្បញ្ញត្តិនៃក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌជាភាសាអង់គ្លេស ដែលមានចែង ហើយត្រូវបានអង្គបុរេជំនុំជម្រះចង្អុលយោងនេះ ដកស្រង់ចេញពី “ក្រមនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា បកប្រែភាសាខ្មែរ-អង់គ្លេស បោះពុម្ពលើកទី១ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៨”។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជូនត្រូវចោទ រៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

៣. ការលើកលែងទោសជាទូទៅ។

៤. និរាករណ៍នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌ។

៥. អាជ្ញាអស់ជំនុំ។”

កាលណាបណ្តឹងអាជ្ញាត្រូវផុតរលត់ហើយ ការចោទប្រកាន់ខាងបទព្រហ្មទណ្ឌមិនអាចចាប់ផ្តើមបានទៀតទេ ឬត្រូវតែបញ្ឈប់។

៤៥. មាត្រា ១២ នៃ ក.ន.ព.ក ចែងថា:

អាជ្ញាអស់ជំនុំ

ដោយអនុវត្តតាមគោលការណ៍អាជ្ញាអស់ជំនុំ ជនណាដែលត្រូវបានតុលាការសម្រេចឱ្យរួចខ្លួនជាស្ថាពរហើយ ជននោះមិនអាចត្រូវចោទប្រកាន់ទៀតទេចំពោះបទល្មើសដដែល ទោះបីជាក្រោមការកំណត់ឈ្មោះបទល្មើសថ្មីផ្សេងក៏ដោយ។

៤៦. មាត្រា ១៤(៧)នៃកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋនិងសិទ្ធិនយោបាយ ចែងថា:

គ្មានជនណាម្នាក់ ត្រូវយកមកចោទប្រកាន់ ឬយកមកផ្តន្ទាទោសសារជាថ្មីឡើយ ចំពោះបទល្មើស ដែលបានផ្តន្ទាទោសជាស្ថាពរ ឬបានលើកលែងទោសស្របតាមច្បាប់ និងនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌរបស់រដ្ឋ នីមួយៗរួចហើយ។

៤៧. គោលការណ៍គ្មានការកាត់ទោសពីរដង ចំពោះបទល្មើសតែមួយ (ne bis in idem) មាន

ការជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងទ្រឹស្តីអាជ្ញាអស់ជំនុំ ក្នុងលក្ខណៈចង្អៀត ដោយសារផលវិបាកនៃទ្រឹស្តីអាជ្ញាអស់ជំនុំ គឺថា គ្មានបុគ្គលណាមួយ ត្រូវបានយកមកកាត់ទោសម្តងទៀត ចំពោះបទចោទដដែល បន្ទាប់ពីសាលក្រមចូលជាស្ថាពរ។ ដូចដែលបានរៀបរាប់នៅខាងលើក្នុងវាក្យខណ្ឌទី ៤៥, មាត្រា ១២ នៃ ក.ន.ព.ក អាចយកមកធ្វើជាគម្រូចំពោះការអនុវត្តន៍ទ្រឹស្តី អាជ្ញាអស់ជំនុំ ។

៤៨. នៅក្នុងចំណុចខាងក្រោម អង្គបុរេជំនុំជម្រះនឹងធ្វើការពិចារណាថាតើ ការជំនុំជម្រះ និងការកាត់

ទោសក្នុងឆ្នាំ១៩៧៩ បង្ហាញជាភស្តុតាងជាក់លាក់ថា នឹងរារាំងដល់ការកាត់ទោសលើកនេះដែរឬទេ នៅពេលធ្វើការអនុវត្តការបកស្រាយផ្សេងលើគោលការណ៍នេះ។

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

៤៩. ក្រឹត្យច្បាប់លេខ ១ និងក្រឹត្យច្បាប់លេខ ២ រួមទាំងសាលក្រមរបស់តុលាការប្រជាជនបដិវត្ត បង្ហាញថា ជនត្រូវចោទបានកាត់ទោសម្តងរួចមកហើយ ហើយត្រូវបានដាក់ឱ្យជាប់ទោសពី បទ“ប្រល័យពូជសាសន៍”។

៥០. នៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ ជនត្រូវចោទកំពុងដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការចោទប្រកាន់ យោងតាម កំណត់នៃការចូលខ្លួនដំបូង ដែលមានចែងដូចខាងក្រោម:

បន្ទាប់ពីបានកត់ត្រានូវអត្តសញ្ញាណរបស់ជននេះរួចហើយ យើងបានប្រាប់ដល់ជននេះអំពី អង្គហេតុនីមួយៗ ដែលបានប្តឹងមកយើងតាមរយៈដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួររបស់លោក- លោកស្រីសហព្រះរាជអាជ្ញានៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញលេខ ០០៨ ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៧។ យើង បានប្រាប់ដល់ជននេះថា អង្គហេតុដែលបានលើកឡើងដោយលោក-លោកស្រីសហព្រះរាជ អាជ្ញានៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ ហើយដែលត្រូវរៀបរាប់ឡើងវិញដូចខាងក្រោមនេះ អាចកំណត់ជាបទល្មើសដូចខាងក្រោម:

- ការរំលោភបំពានក្រុមព្រហ្មទណ្ឌឆ្នាំ១៩៥៦ (មនុស្សឃាត ការធ្វើទារុណកម្ម និងការធ្វើ ទុក្ខបុកម្នេញដល់ពុទ្ធិសាសនិក និង សាសនិកឥស្លាម)
- បទប្រល័យពូជសាសន៍ (លើពុទ្ធិសាសនិក ជនជាតិចាម និងវៀតណាម)
- បទប្រឆាំងនឹងមនុស្សជាតិ (មនុស្សឃាត ការសម្លាប់បំផុតពូជ ការដាក់ជាទោសករ ការនិរទេស ការដាក់ឃុំឃាំង ការធ្វើទារុណកម្ម ការចាប់រំលោភ ការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ ដោយហេតុផលនយោបាយ ជាតិសាសន៍ និងសាសនា លើអតីតមន្ត្រីសាធារណរដ្ឋខ្មែរ សមាជិកនៃរណ្តៅសក្តិភូមិ មូលធន និងគហិបតី “ប្រជាជនថ្មី” ជនដែលគេសន្មត ជាមុនថាជា “ធាតុមិនល្អ” ពុទ្ធិសាសនិក ជនជាតិចាម និង វៀតណាម និងអំពើ អមនុស្សធម៌ដទៃទៀត)
- ការរំលោភបំពានធ្ងន់ធ្ងរនៃអនុសញ្ញាទីក្រុងហ្សឺណែវចុះថ្ងៃទី១២ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៤៩ (ការសម្លាប់ដោយចេតនា ការធ្វើទារុណកម្ម ឬការប្រព្រឹត្តអមនុស្សធម៌ ការបង្កពូជ សនកម្មធ្ងន់ធ្ងរ ឬការធ្វើឱ្យឈឺចាប់ខ្លាំងដោយចេតនាដល់រាងកាយ ឬសុខភាព និង ការធ្វើឱ្យខូចខាតធ្ងន់ធ្ងរដល់ទ្រព្យសម្បត្តិ ដោយគ្មានហេតុផលចាំបាច់ខាងផ្នែកយោធា ដែលត្រូវបានអនុវត្តដោយខុសច្បាប់ និង ដោយគ្មានត្រាប្រណី ការដកហូតពីអ្នកទោស សង្គ្រាម ឬជនស៊ីវិល នូវសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌ និងទៀងទាត់ និង ការនិរទេស ឬជំនឿសដោយបង្ខំ ឬការបង្ខាំងជនស៊ីវិលដោយខុសច្បាប់)។

ចំពោះអង្គហេតុដែលយើងបានបញ្ជាក់ខាងលើ យើង ប្រាប់ដល់ជននេះថាយើងដាក់ជន នេះឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការពិនិត្យនូវអង្គហេតុដែលយើងបញ្ជាក់អំពីបទល្មើសដូចខាងក្រោម:

សាលដីកាលើបណ្តឹងទទួលបានប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ រឿង សាវី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

- បទល្មើសប្រឆាំងនឹងមនុស្សជាតិ (មនុស្សឃាត ការដាក់ឃុំឃាំង ការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ ការសម្លាប់បំផុតពូជ និងអំពើអមនុស្សធម៌ដទៃទៀត) និង
- ការរំលោភបំពានធ្ងន់ធ្ងរនៃអនុសញ្ញាទីក្រុងហ្សឺណែវចុះថ្ងៃទី១២ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៤៩ (ការសម្លាប់ដោយចេតនា ការបង្ខំពូជសនកម្មធ្ងន់ធ្ងរ ឬការធ្វើឱ្យឈឺចាប់ខ្លាំងដោយចេតនាដល់រាងកាយ និងសុខភាព ការដកហូតដោយចេតនាពីអ្នកទោសសង្គ្រាម ឬជនស៊ីវិល នូវសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌ ការឃុំឃាំងដោយខុសច្បាប់ ការនិរទេស ឬជម្លៀស ដោយខុសច្បាប់)

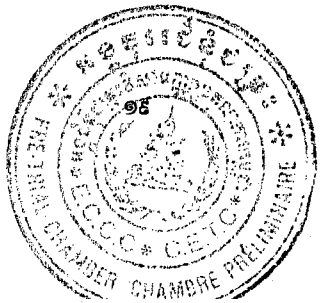
បទល្មើសដែលមានចែង និងផ្ដន្ទាទោសតាមមាត្រា ៥ មាត្រា ២៩ (ថ្មី) និង មាត្រា ៣៩ (ថ្មី) នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមានអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៤។

ចំពោះការដែលជននេះបានប្រព្រឹត្តនៅលើទឹកដីនៃប្រទេសកម្ពុជារវាងថ្ងៃទី១៧ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៧៥ និង ថ្ងៃទី៦ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៧៩:

- ក្នុងឋានៈជាជនរួមគ្នាក្រសួងកិច្ចការបរទេស ដែលនៅក្នុងនោះជននេះបានប្រើប្រាស់អំណាចនិងការកាន់កាប់យ៉ាងពេញលេញទៅលើក្រសួងនិងអង្គភាពដែលស្ថិតនៅក្រោមចំណុះ និង ក្នុងឋានៈជាសមាជិកពេញសិទ្ធិនៃគណៈកម្មាធិការមជ្ឈឹមនិងអចិន្ត្រៃយ៍បក្សសកម្មយនីស្តកម្ពុជា។
- បានញុះញង់ បានបញ្ជា ខកខានក្នុងការទប់ស្កាត់ ខកខានក្នុងការដាក់ពិន័យ ឬទណ្ឌកម្ម ឬសម្របសម្រួល និងផ្តល់ជំនួយ ក្នុងការប្រព្រឹត្តនូវបទល្មើសទាំងឡាយខាងលើ។
- ដោយដឹកនាំ លើកទឹកចិត្ត ដាក់ឱ្យអនុវត្ត ឬដោយផ្តល់ជំនួយការក្រោមរូបភាពផ្សេងៗ ដទៃទៀតដល់គោលនយោបាយ និងការអនុវត្តរបស់បក្សកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ ដែលមានលក្ខណៈជាការធ្វើមនុស្សឃាត ការសម្លាប់បំផុតពូជ ការចាប់ដាក់ក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំង ការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញដោយហេតុផលនយោបាយ ឬអំពើអមនុស្សធម៌ដទៃទៀត ដូចជា ការជម្លៀសប្រជាជនដោយបង្ខំ ការដាក់ជាទាសករ ឬការដាក់ឱ្យធ្វើការងារដោយបង្ខំ។
- នៅក្នុងក្របខណ្ឌនៃការវាយប្រហារជាប្រព័ន្ធនិងជាទូទៅ សំដៅលើប្រជាជនស៊ីវិល។
- ដោយបញ្ជាក់ថា ក្នុងអំឡុងពេលទាំងអស់ ឬមួយផ្នែកនៃរវាងថ្ងៃទី១៧ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៧៥ និងថ្ងៃទី៦ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៧៩ កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ និងសាធារណៈរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម ស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពនៃជម្លោះប្រដាប់អាវុធអន្តរជាតិជាមួយគ្នា។^{២៤}

^{២៤} កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃការចូលខ្លួនដំបូង ចុះថ្ងៃទី១២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ D38 ទំព័រទី២ និង ទំព័រទី៣។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ អៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

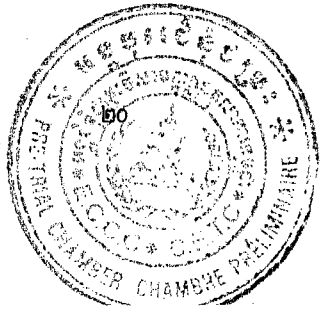
៥១. ដោយសារជនត្រូវចោទមិនត្រូវបានចោទប្រកាន់ជាក់លាក់លើបទប្រល័យពូជសាសន៍ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា ការចោទប្រកាន់នាពេលនេះ អាចជាការចោទប្រកាន់ “បទល្មើស” ផ្សេង។

៥២. អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា បទចោទដែលបានកំណត់ដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទោះបីគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការប្រាប់ដល់ជនត្រូវចោទអំពីបទចោទ ដែលដាក់បន្ទុកលើខ្លួនក៏ដោយ ក៏បទចោទទាំងនេះមានលក្ខណៈស្រពិចស្រពិលមិនអាចឱ្យពិចារណាត្រឹមត្រូវថា ការចោទប្រកាន់នាពេលនេះ គឺផ្អែកលើ“អំពើ”ដដែល ដូចនឹង“អំពើ”ទាំងឡាយ ដែលបានយកមកធ្វើជាសម្គាល់នៃបទចោទនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៧៩ ឬយ៉ាងណា។ វាជាការមិនអាចធ្វើទៅបាន ឬមិនត្រឹមត្រូវឡើយ ក្នុងការបញ្ជាក់អំពី“អំពើ”ទាំងនេះ នៅពេលសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតចាប់ផ្តើមការស៊ើបអង្កេត។ ក្នុងករណីមានការចេញដីកាបញ្ជូនជនត្រូវចោទទៅជំនុំជម្រះ នៅពេលនោះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតនឹងចែង “អង្គហេតុផ្នែកសម្ភារៈ និងបទចោទ” គឺពេលដែលចេញដីកាដោះស្រាយ បន្ទាប់ពីសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបិទការស៊ើបអង្កេត។^{២៥}

៥៣. ដូច្នោះ នៅពេលអនុវត្តគោលការណ៍គ្មានការកាត់ទោសពីរដងចំពោះបទល្មើសតែមួយ (Ne bis in idem) ក្នុងវិធីស្នើឡើងផ្សេងៗគ្នា អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា នៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ វាមិនបង្ហាញជាភស្តុតាងច្បាស់លាស់ថា ការជំនុំជម្រះក្នុងឆ្នាំ១៩៧៩ និងការកាត់ឱ្យជាប់ទោសនោះ នឹងអាចរារាំងការកាត់ទោសម្តងទៀតដោយ អ.វ.ត.កឡើយ។ ចំនុចនេះនឹងបង្ហាញចេញច្បាស់ នៅពេលចេញដីកាបញ្ជូនជនត្រូវចោទទៅជំនុំជម្រះ ដែលនៅដំណាក់កាលនោះ បទចោទជាក់លាក់ និងអង្គហេតុផ្នែកសម្ភារៈដែលយកមកធ្វើជាសម្គាល់ នឹងដាក់ចេញឱ្យឃើញយ៉ាងច្បាស់។

៥៤. នៅពេលពិនិត្យការវិនិច្ឆ័យនេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះនឹងមិនធ្វើការពិចារណាអំពីបញ្ហាថា ការជំនុំជម្រះក្នុងឆ្នាំ១៩៧៩ បានបំពេញបំពេញបទដ្ឋានតម្រូវអប្បបរមានៃបទ ដើម្បីអាចឱ្យ

^{២៥} សូមអាន វិធាន ៦៧ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសថស (អបជ០៣)

គោលការណ៍គ្មានការកាត់ទោសពីរដងចំពោះបទល្មើសតែមួយ (Ne bis in idem)
យកមកអនុវត្តបាន។

ខ. ព្រះរាជក្រឹត្យ

៥៥. អនុលោមតាម ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩៩៦/៧២ និង “អនុលោមតាមសំណើរបស់
នាយករដ្ឋមន្ត្រីទី១ និងនាយករដ្ឋមន្ត្រីទី២ នៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា” ព្រះរាជក្រឹត្យបានត្រាស់
បង្គាប់ដូចខាងក្រោម៖

មាត្រា ១: ត្រូវបានលើកលែងទោសឱ្យលោក អៀង សារី អតីតឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី ទទួលបន្ទុកកិច្ច
ការបរទេសក្នុងរដ្ឋាភិបាលនៃប្រទេសកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យដែលត្រូវបានផ្តន្ទាទោស ប្រហារជីវិតបង់
និង រឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិទាំងអស់ តាមអំណាចសាលក្រមរបស់តុលាការប្រជាជនបដិវត្តក្រុងភ្នំពេញ
ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៧៩ និង ចំពោះទោសដែលបានកំណត់ដោយច្បាប់ស្តីពី ការដាក់ក្រុម
កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យនៅក្រៅច្បាប់ ដែលបានប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ ០១/នស/៩៤
ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤។

មាត្រា ២: ព្រះរាជក្រឹត្យនេះ មានអានុភាពអនុវត្ត ចាប់ពីថ្ងៃចេញព្រះហស្តលេខនេះតទៅ។

មាត្រា ៣: ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងមហាផ្ទៃនិង ក្រសួងយុត្តិធម៌ ត្រូវអនុវត្តព្រះរាជក្រឹត្យនេះ
ឱ្យបានសម្រេចជាស្ថាពរ។^{២៦}

៥៦. ព្រះរាជក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាននៅថ្ងៃទី១៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៦។

៥៧. អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា អត្ថន័យនៃពាក្យ “លើកលែងទោស” មិនអាចកំណត់បាន
ឡើយ ប្រសិនបើបកស្រាយដោយផ្អែកតាមវេយ្យាករណ៍។ ក្នុងន័យនេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ
កត់សម្គាល់ឃើញថា ការប្រើប្រាស់ពាក្យខ្មែរសម្រាប់ពាក្យ “លើកទោស” ត្រូវបានប្រើប្រាស់
ផ្ទុយគ្នា។ ពាក្យថា “លើកលែងទោស” នៅក្នុងប្រយោគទី១ នៃមាត្រា ១ គឺសសេរថា “ការ
លើកលែងទោស” ប៉ុន្តែ នៅក្នុងប្រយោគទី២ ពាក្យនេះសសេរថា “លើកលែងទោសពីការ

^{២៦} សម្រង់នៅក្នុងសាលដីកានេះ គឺជាការបកប្រែនៃយុត្តិ មកពីព្រះរាជក្រឹត្យជាភាសាខ្មែរ ដែលត្រូវបានបកប្រែដោយមន្ត្រីបកប្រែភាសាខ្មែរ-អង់គ្លេស
ប្រចាំអង្គបុរេជំនុំជម្រះ។

សាលដីកាលើកដំបូងនៃប្រធានដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជូនត្រូវចោទ អៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

ចោទប្រកាន់”។ “ការលើកលែងទោស” និង “ការលើកលែងទោសពីការចោទប្រកាន់” ទាំងពីរនេះ ដែលបានចែងនៅក្នុងព្រះរាជក្រឹត្យ មានភាពផ្ទុយគ្នានឹងបទបញ្ញត្តិស្តីពីការលើកលែងទោសតាមមាត្រា ២៧ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញឆ្នាំ១៩៩៣។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ កត់សម្គាល់បន្ថែមទៀតថា នៅពេលដែលព្រះក្រឹត្យនេះបានប្រកាសឱ្យប្រើប្រាស់ ទោសប្រហារជីវិតត្រូវបានលុបចោល តាមស្មារតីនៃមាត្រា ៣២ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ។

៥៨. ក្រោយពីការពិចារណាជុំវិញបញ្ហាលើកលែងទោស ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការកាត់ទោសចំពោះបទប្រល័យពូជសាសន៍ អង្គបុរេជំនុំជម្រះពិចារណាយើងឃើញថា សុពលភាពនៃការលើកលែងទោសមិនមានភាពប្រាកដជាក់លាក់។ ដូច្នេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា វាមិនបង្ហាញជាភស្តុតាងច្បាស់លាស់ថា នៅក្នុងផ្នែកនេះនៃព្រះរាជក្រឹត្យ នឹងរារាំងការកាត់ទោសចំពោះបទប្រល័យពូជសាសន៍ នៅចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក។

៥៩. នៅក្នុងបរិបទនៃភាពផ្ទុយគ្នាចំពោះការប្រើប្រាស់ពាក្យលើកលែងទោស អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា ចំពោះ “ទោស” នៅក្នុងប្រយោគទី២ នៃព្រះរាជក្រឹត្យ អាចត្រូវបានបកស្រាយថា ជនត្រូវចោទ “នឹងមិនអាចត្រូវតុលាការផ្តួចផ្តើមនីតិវិធីចោទប្រកាន់ចំពោះខ្លួនឡើយ” ដោយសារពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហានៃការដាក់ទោស និងការរំលោភបំពានលើព្រះរាជក្រមលេខ១/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤។ អង្គបុរេជំនុំជម្រះនឹងលើកបញ្ហានេះឡើង តាមទិដ្ឋភាពនេះ ដោយសារតែការពន្យល់នេះគឺផ្តល់ផលប្រយោជន៍ល្អបំផុតចំពោះជនត្រូវចោទ។

៦០. នៅពេលអនុវត្តការបកស្រាយនាពេលនេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះនឹងត្រឡប់ទៅធ្វើការពិចារណាអំពីអាទិភាពនៃផ្នែកនេះនៅក្នុងព្រះរាជក្រឹត្យ ដែលអាចកើតមានឡើង។

៦១. វិសាលភាពនៃផ្នែកនេះនៅក្នុងព្រះរាជក្រឹត្យ ត្រូវបានកម្រិតការចោទប្រកាន់ នៅក្រោមច្បាប់ដាក់ក្រុមកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យឱ្យនៅក្រៅច្បាប់ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើប្រាស់តាមស្មារតីព្រះរាជក្រមលេខ ១/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤។ បទល្មើសទាំងឡាយ ដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់នេះ មិនស្ថិតនៅក្រោមសមត្ថកិច្ចរបស់ អ.វ.ត.ក ឡើយ។ ដូច្នេះ អង្គបុរេជំនុំ

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

ជម្រះយល់ឃើញថា ផ្នែកនេះនៅក្នុងព្រះរាជក្រឹត្យ មិនអាចយល់ឃើញថាមានអានុភាពរារាំង ការកាត់ទោសដោយ អ.វ.ត.ក បានឡើយ។ ដូច្នោះ វាមិនបង្ហាញជាភស្តុតាងច្បាស់លាស់ថា ព្រះរាជក្រឹត្យ នឹងអាចរារាំងការកាត់ទោសដោយ អ.វ.ត.ក។

៦២. នៅពេលពិចារណាសេចក្តីសន្និដ្ឋានទាំងនេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះនឹងមិនលើកឡើងសេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់ភាគីស្តីពីសុពលភាពនៃព្រះរាជក្រឹត្យ ទៀតឡើយ។^{២៧}

៦៣. អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានផ្តល់សម្គាល់ហេតុយ៉ាងច្រើនអំពី ហេតុអ្វីបានជាបញ្ហាស្តីពីគោលការណ៍ គ្មានការកាត់ទោសពីរដងចំពោះបទល្មើសតែមួយ (Ne bis in idem) និងបញ្ហាអានុភាពនៃ ព្រះរាជក្រឹត្យ ដែលអាចកើតមានឡើង មិនបង្ហាញជាភស្តុតាងច្បាស់លាស់ថា អាចរារាំង ការកាត់ទោស ដោយ អ.វ.ត.ក។ សរុបមក អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា សហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេតអាចប្រើប្រាស់ធនធានសិទ្ធិរបស់ខ្លួន នៅក្នុងរឿងក្តីនេះ ក្នុងការបង្កាប់ការឃុំខ្លួន បណ្តោះអាសន្ន។

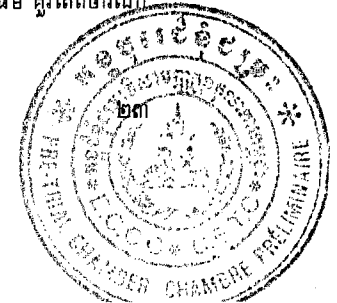
ជំពូក ៥ - ភាពគ្រប់គ្រាន់នៃអង្គហេតុ ក្នុងការចេញដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវ តាមវិធាន ៦៣(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង

៦៤. អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា “ចៅក្រមមានកាតព្វកិច្ចត្រូវផ្តល់មូលហេតុនៅក្នុងសេចក្តី សម្រេច ដើម្បីផ្តល់យុត្តិកម្មចំពោះការបំពេញកិច្ចរបស់ខ្លួន។”^{២៨}

^{២៧} អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញបន្ថែមទៀតថា ការលើកលែងទោសគឺត្រូវបានកម្រិតត្រឹម “ការចោទប្រកាន់ក្រោមច្បាប់ដាក់ក្រុមកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យនៅក្រៅច្បាប់ ដែលប្រកាសដោយព្រះរាជក្រមលេខ ១/នស ៩៤ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤” ហើយការលើកលែងទោសនេះមិនអាចអនុវត្ត បានចំពោះរឿងក្តីនេះ។

^{២៨} គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្ស រឿងក្តី Suominen ទល់នឹង ប្រទេសហ្វាំងឡង់ ចុះថ្ងៃទី១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៣ វាក្យខណ្ឌទី ៣៦ គណៈកម្មាធិការ សិទ្ធិមនុស្ស សេចក្តីសង្កេតទូទៅ មាត្រា ១៤ វាក្យខណ្ឌទី ៤៩។ សូមអាន លិខិតឆ្លើយឆ្លងលេខ 903/1999 Van Hulst ទល់នឹង ប្រទេសហូឡង់ វាក្យខណ្ឌទី ៦(៤)។ លេខ 709/1996 Bailey ទល់នឹង ប្រទេសបារាំង វាក្យខណ្ឌទី ៧(២)។ លេខ 663/1995 Morrison ទល់នឹង ប្រទេសបារាំង វាក្យខណ្ឌទី ៨(៥)។ រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Milutinovic រឿងក្តីលេខ IT-99-37-AR65.3 សេចក្តីសម្រេចបដិសេធសំណើសុំការអនុញ្ញាតក្នុងឧទ្ធរណ៍របស់ Milutinovic (“Milutinovic”) ចុះថ្ងៃទី៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៣ វាក្យខណ្ឌទី ២២។ រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Furundzija IT-95-17/1-A សេចក្តីសម្រេច ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០០ វាក្យខណ្ឌទី ៦៩។ នៅក្នុងរឿងក្តី Milutinovic អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៃICTY ពិចារណាឃើញថា “លក្ខខណ្ឌនេះ តម្រូវឱ្យអង្គជំនុំជម្រះ បង្ហាញការយល់ឃើញរបស់ខ្លួនលើកត្តាពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ដែលគេរំពឹងថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដែលយុត្តិធម៌ ត្រូវតែពិចារណា លើកត្តាទាំងនេះ មុនពេលចេញសាលក្រម”។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននៃត្រូវចោទ រឿង សាវី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសថស (អបជ០៣)

៦៥. នៅក្នុងដីកាបង្គាប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានផ្តល់ការយល់
ឃើញលើលក្ខខណ្ឌនៃវិធាន ៦៣(៣)នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដោយយោងលើសំណុំរឿង ក្នុងកាលៈ
ទេសៈទូទៅ និងកាលៈទេសៈដទៃទៀត។

៦៦. អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមិនមានភាពព្រហ្មទណ្ឌផ្តល់ការយល់
ឃើញរបស់ខ្លួនលើកត្តាទាំងអស់ឡើយ ដោយសារភាពព្រហ្មទណ្ឌនេះបង្ហាញថា សហចៅក្រម
ស៊ើបអង្កេតបានបង្ហាញអង្គច្បាប់ និងអង្គហេតុ ដែលត្រូវបានយកមកពិចារណាមុនពេលចេញ
សេចក្តីសម្រេច។

ជំពូក ៦ - ការពិនិត្យលើលក្ខខណ្ឌនៃវិធាន ៦៣(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង

៦៧. វិធាន៦៣(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ចែងថា៖

សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត អាចចេញដីកាឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជូនត្រូវចោទ បានតែក្នុងលក្ខខណ្ឌដូច
ខាងក្រោម៖

ក- មានមូលហេតុដែលត្រូវបានរកឃើញ និងជឿជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ជននោះធ្លាប់បាន
ប្រព្រឹត្តបទល្មើសមួយ ឬច្រើន ដូចមានចែងក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ ឬដីកា
សន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរបន្ថែម។

ខ- សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតយល់ឃើញថា ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន គឺជាវិធានការ
ចាំបាច់ដើម្បី៖

- (១) រារាំងកុំឱ្យជនដែលត្រូវចោទនោះគាបសង្កត់ទៅលើសាក្សី ឬជនរងគ្រោះ ឬរា
វាងកុំឱ្យមានការត្រូវរ៉ូវគ្នារវាងជនត្រូវចោទ និងអ្នកសមគំនិតចំពោះបទឧក្រិដ្ឋ
ដែលស្ថិតនៅក្រោមយុត្តាធិការរបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ។
- (២) ថែរក្សាភស្តុតាង ឬការពារមិនឱ្យបំផ្លាញភស្តុតាង។
- (៣) ធានាអំពីវត្តមានរបស់ជនត្រូវចោទនៅក្នុងដំណើរការនីតិវិធី។
- (៤) ការពារសន្តិសុខឱ្យជនដែលត្រូវចោទ ឬ
- (៥) រក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ។

៦៨. នៅពេលពិចារណាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ អង្គបុរេជំនុំជម្រះនឹងអនុវត្តការវិភាគរបស់ខ្លួន ដោយអនុ
វត្តតាមបទដ្ឋានដូចមានចែងនៅក្នុងវិធាន ៦៣(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជូនត្រូវចោទ រៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

៦៩. នៅពេលសម្រេចថា តើមូលដ្ឋានចំពោះការឃុំខ្លួន ដូចមានចែងនៅក្នុងវិធាន ៦៣(៣) នៃវិធាន ផ្ទៃក្នុង បានបំពេញដែរឬទេ អង្គបុរេជំនុំជម្រះនឹងយកសារណាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និង ផ្ទាល់មាត់របស់ភាគី ភស្តុតាងដែលបានដាក់ជូន និងសំណុំរឿងទាំងមូលរបស់សហចៅក្រម ស៊ើបអង្កេត មកធ្វើការពិចារណា រហូតដល់ថ្ងៃសវនាការ។

៧០. មានមូលហេតុដែលត្រូវបានរកឃើញ និងជឿជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ជននោះធ្លាប់បានប្រព្រឹត្តបទ ល្មើសមួយ ឬច្រើន ដូចមានចែងក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ (វិធាន ៦៣(៣)(ក) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង)

៧១. មុនពេលធ្វើការពិនិត្យលក្ខខណ្ឌនៃការឃុំខ្លួនដូចមានចែងនៅក្នុងវិធាន ៦៣(៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃ ក្នុង អង្គបុរេជំនុំជម្រះនឹងធ្វើការពិចារណាថា ពិតជាមានមូលហេតុដែលត្រូវបានរកឃើញ និងជឿជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ជនជាប់ចោទធ្លាប់បានប្រព្រឹត្តបទល្មើសមួយ ឬច្រើន ដូចមានចែង ក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ ដែរឬទេ។

៧២. នៅពេលធ្វើការពិនិត្យថា ពិតជាមានមូលហេតុដែលត្រូវបានរកឃើញដែរឬទេ អង្គបុរេជំនុំ ជម្រះនឹងធ្វើការសម្រេចលើអង្គហេតុ ឬព័ត៌មាន ដែលអាចធ្វើឱ្យអ្នកសង្កេតការណ៍ដោយមិន លម្អៀងជឿថា ជនជាប់ចោទធ្លាប់បានប្រព្រឹត្តបទល្មើស។^{២៩} អនុលោមតាមមាត្រា ២៩ នៃ ច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមានអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៤ ពាក្យថា “បានប្រព្រឹត្ត” ត្រូវបានយល់ថា ជាការបង្កឱ្យមានការទទួលខុសត្រូវជា លក្ខណៈបុគ្គល ដែលក្នុងនេះរួមបញ្ចូលទាំង ការរៀបចំផែនការ ញុះញង់ បញ្ជា ជួយ និង ជម្រុញ ឬ ប្រព្រឹត្ត និងទំនួលខុសត្រូវផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌរបស់ផ្ទៃក្នុង។

៧៣. នៅក្នុងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានរកឃើញថា មាន មូលហេតុដែលត្រូវបានរកឃើញ និងជឿជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ជននោះធ្លាប់បានប្រព្រឹត្តបទ

^{២៩} សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងចំពោះដីកាបង្គាប់ឃុំខ្លួនលោក នួន ជា បណ្តោះអាសន្ន វាក្យខណ្ឌទី ៤៦។
សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ រៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

លើសដូចខាងក្រោម ដែលបទល្មើសទាំងនេះត្រូវបានជូនដំណឹងដល់ជនត្រូវចោទក្នុងពេលចូល
ខ្លួនលើកដំបូង:

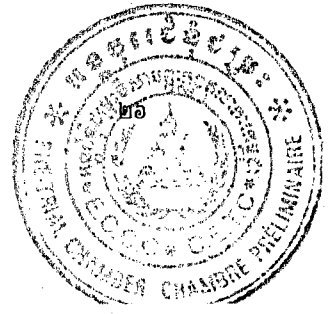
- បទល្មើសប្រឆាំងនឹងមនុស្សជាតិ (មនុស្សឃាត ការសម្លាប់បំផុតពូជ ការដាក់ឃុំឃាំង
ការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញ និងអំពើអមនុស្សធម៌ដទៃទៀត) និង
- ការរំលោភបំពានធ្ងន់ធ្ងរនៃអនុសញ្ញាទីក្រុងហ្សឺណែវចុះថ្ងៃទី១២ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៤៨
(មនុស្សឃាតដោយចេតនា ការបង្កពូជសាសន៍កម្មធ្ងន់ធ្ងរ ឬការធ្វើឱ្យឈឺចាប់ខ្លាំងដោយចេតនា
ដល់រាងកាយ និងសុខភាព ការដកហូតដោយចេតនានូវសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយ
យុត្តិធម៌ ការនិរទេស ឬជម្លៀស ឬការបង្ខាំងជនស៊ីវិលដោយខុសច្បាប់)

បទល្មើសដែលមានចែង និងផ្ដន្ទាទោសតាមមាត្រា ៥ មាត្រា ៦ មាត្រា ២៩(ថ្មី) និងមាត្រា ៣៩(ថ្មី)
នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមានអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែតុលា
ឆ្នាំ២០០៤។

ជននេះត្រូវបានដាក់បន្ទុកថាបានប្រព្រឹត្ត នៅលើទឹកដីនៃប្រទេសកម្ពុជារវាង ថ្ងៃទី១៧ ខែមេសា
ឆ្នាំ១៩៧៥ និងថ្ងៃទី៦ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៧៩:

- ក្នុងឋានៈជាជនរួមគ្រួសារនៃបទល្មើសដែលមានអំណាច និងការត្រួតពិនិត្យជាក់ស្ដែង
លើក្រសួងនេះ និងស្ថាប័នក្រោមចំណុះ និងជាសមាជិកគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍នៃ
បក្សកម្ពុយនីស្តកម្ពុជា
- បានញុះញង់ បញ្ជា ខកខានមិនបានទប់ស្កាត់ និងផ្ដន្ទាទោស ឬម្យ៉ាងវិញទៀតបានសម
គំនិតក្នុងការប្រព្រឹត្តបទល្មើសខាងលើ
- ដោយដឹកនាំ ជម្រុញ ដាក់ឱ្យដំណើរការ ឬផ្តល់ជំនួយក្រោមរូបភាពផ្សេងទៀតដល់
នយោបាយ និងការអនុវត្តរបស់បក្សកម្ពុយនីស្តកម្ពុជាដែលចារិកលក្ខណៈជា មនុស្ស
ឃាត ការដាក់ឃុំឃាំង ការសម្លាប់បំផុតពូជ ការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញដោយមូលហេតុ
នយោបាយ ឬអំពើអមនុស្សធម៌ដទៃទៀត ដូចជាការជម្លៀសដោយបង្ខំ ការដាក់ជា
ទោសករ ឬការធ្វើការដោយបង្ខំ
- នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃការវាយប្រហារជាទូទៅ និងជាប្រព្រឹត្តិ សំដៅលើជនស៊ីវិល
- ដោយកត់សម្គាល់ឃើញថា ក្នុងអំឡុងពេលទាំងអស់ ឬអំឡុងពេលណាមួយនៃចន្លោះ
ថ្ងៃទី១៧ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៧៥ និងថ្ងៃទី៦ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៧៩ កម្ពុជាប្រជាធិបេតយ្យ

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ រៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

និងសាធារណៈរដ្ឋសង្គមនិយមវៀតណាម ស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពនៃជម្លោះប្រដាប់អាវុធ
អន្តរជាតិជាមួយគ្នា។”^{៣០}

៧៣. ដោយសារដឹកាបង្គាប់ឃុំខ្លួនរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ផ្នែកលើបទចោទដែលមាន
វិសាលភាពកម្រិតជាងបទចោទដែលមាននៅក្នុងដីកាសន្និដ្ឋានបញ្ជូនរឿងទៅស៊ើបសួរ អង្គ-
បុរេជំនុំជម្រះនឹងប្រើប្រាស់វិសាលភាពដែលមានលក្ខណៈកម្រិតនេះ ដើម្បីពិនិត្យមើលដីកានេះ។

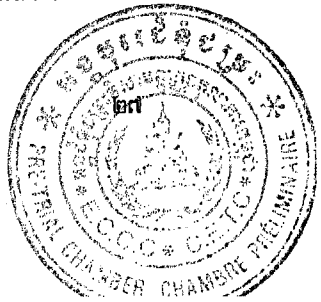
៧៤. អង្គបុរេជំនុំជម្រះជឿថា ពិតជាមានមូលហេតុដែលត្រូវបានរកឃើញ និងជឿជាក់យ៉ាងច្បាស់
ថា បទល្មើសជាក់លាក់ដែលកំពុងធ្វើការស៊ើបអង្កេតលើជនត្រូវចោទ ធ្លាប់ត្រូវបានប្រព្រឹត្ត
ឡើង ជាផ្នែកមួយនៃការវាយប្រហារជាប្រព័ន្ធ និងជាទូទៅ ចំពោះជនស៊ីវិល ដោយសារមូល
ហេតុនៃការរើសអើង និង/ឬក្នុងបរិបទនៃជម្លោះប្រដាប់អាវុធអន្តរជាតិ។^{៣១} ដូច្នេះ អង្គបុរេជំនុំ
ជម្រះ នឹងធ្វើការពិនិត្យត្រឹមតែទំនួលខុសត្រូវជាលក្ខណៈបុគ្គលរបស់ជនត្រូវចោទតែប៉ុណ្ណោះ
ដោយផ្អែកលើមាត្រា ២៩ នៃច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតឱ្យមានអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការ
កម្ពុជា ។

៧៥. ជនត្រូវចោទបានទទួលស្គាល់ថា ខ្លួនជាមជ្ឈមណ្ឌលស្រាវជ្រាវការបរទេស យ៉ាងហោចណាស់ចាប់ពី
ថ្ងៃទី៤ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៧៦ រហូតដល់ការដួលរលំនៃរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ។^{៣២}

៧៦. តាមរបាយការណ៍ ជនត្រូវចោទបាននិយាយនៅក្នុងកិច្ចសម្ភាសជាមួយ Steve Heder ទៀត
ថា ខ្លួនគឺជាសមាជិកមួយរូបរបស់គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍នៃបក្សកម្មនិស្តកម្ពុជា៖
“SH [Steve Heder]: អញ្ជឹង តើនរណាគេខ្លះជាសមាជិករបស់គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ ហើយ
នរណាគេខ្លះចូលរួម ក្នុងពេលប្រជុំ?”

^{៣០} កំណត់ហេតុនៃការចូលខ្លួនដំបូង ចុះថ្ងៃទី១២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ D38 ទំព័រទី ៣។
^{៣១} សូមអាន សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងចំពោះដីកាបង្គាប់ឃុំខ្លួនលោក នួន ជា បណ្តោះអាសន្ន វាក្យខណ្ឌទី ៤៨ និងសាលដីកាលើបណ្តឹង
ឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងចំពោះដីកាបង្គាប់ឃុំខ្លួនលោកស្រី អៀង ធីរិទ្ធិ បណ្តោះអាសន្ន ចុះថ្ងៃទី៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៨ C20/I/26 វាក្យខណ្ឌទី ២៤។
^{៣២} កំណត់ហេតុនៃការចូលខ្លួនដំបូង ចុះថ្ងៃទី១២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ D38 ទំព័រទី ២។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ អៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

អ.ស [អៀង សារី]: សឹងតែសមាជិកទាំងអស់គ្នាដែលចូលរួមក្នុងការប្រជុំនេះ គឺរួមមាន ប៉ុល ពត ឆ្លាន ជា សោ ភឹម ខ្ញុំ សុន សេន តាម៉ុក និង វ៉ែត។^{៣៣}

៧៧. [លុបចោល]^{៣៤}

៧៨. [លុបចោល]^{៣៥ ៣៦}

៧៩. [លុបចោល]^{៣៧}

៨០. [លុបចោល]^{៣៨ ៣៩}

៨១. អង្គបុរេជំនុំជម្រះសង្កេតឃើញថា បញ្ជីអ្នកទោសនៅស-២១ បង្ហាញថា មនុស្សជាង១០០នាក់ ត្រូវបានចាប់ខ្លួន“ពីក្រសួងការបរទេស”។^{៤០}

៨២. នៅក្នុងសៀវភៅចំណងជើងថា “*Au dela du ciel, cinq chez les Khmer Rouges*” Laurence Picq ដែលជាអតីតបុគ្គលិករបស់ក្រសួងការបរទេស បានពិពណ៌នាអំពីការប្រជុំ ដែល តាមរបាយការណ៍ ជនត្រូវចោទបានញុះញង់បុគ្គលដទៃឱ្យ “កំទេចជនក្បត់”។ នៅក្នុង សៀវភៅ ដែលលើកឡើងផ្នែកពាក់ព័ន្ធនោះ សរសេរថា:

“ ក្នុងអំឡុងពេលប៉ុន្មានម៉ោងនោះ ខ្ញុំបានលឺ [អៀង សារី] និយាយអំពីការបន្តទ្វកម្ម ដែលបាន កើតឡើងនៅក្នុងអំឡុងពេលពីរបីសប្តាហ៍ចុងក្រោយនេះ។ “សត្រូវធំៗចំនួនប្រាំនាក់ត្រូវបានកំទេច:

^{៣៣} សេចក្តីប្រកាសរបស់ជនសង្ស័យ អៀង សារី ហៅ វ៉ាន់ ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៦ ERN 00003600-00003669 ទំព័រទី ២។

^{៣៤} [លុបចោល]

^{៣៥} [លុបចោល]

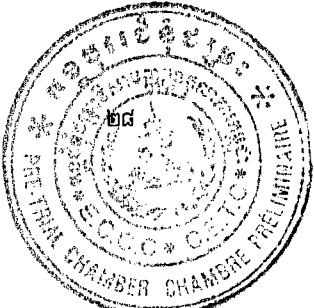
^{៣៦} [លុបចោល]

^{៣៧} [លុបចោល]

^{៣៨} [លុបចោល]

^{៣៩} [លុបចោល]

^{៤០} សូមអាន D81 ឧបសម្ព័ន្ធ ក [លុបចោល]

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

ពួកក្រុម កុយ ជួន ដែលប្រធានភូមិភាគខត្តរ, សៀ ឡើង លេខាពាណិជ្ជកម្មរដ្ឋ ដែលជាប្តីរបស់ រឿន, តូច រឿន សៀន អាន ក្រៀន លាន ដែលជាប្រធានអាកាសយានដ្ឋានពោធិចិនតុង និងប្រពន្ធរបស់ គាត់, សៀន ឡាយនី និងប្រពន្ធរបស់គាត់... មនុស្សដែលខ្ញុំស្គាល់ និង ខ្ញុំគោរព។ (អ្វីដែលលោកអៀង សារីមិនបានរៀបរាប់ ក្នុងពេលផ្ទេរសុន្ទរកថា គឺថា មុនពេលបញ្ជូនពួកគេទៅមន្ទីរសន្តិសុខ គាត់បាន ប្រកាសប្រាប់ពួកគេម្នាក់ៗថា ពួកគេនឹងត្រូវបានតម្កើងឋានៈ!)”

បន្ទាប់ពីលោក អៀង សារី បញ្ចប់ការផ្ទេរសុន្ទរកថា លោក អៀង សារី មានទឹកមុខមាំ ហើយសុំឱ្យបងប្អូន ដែលចូលរួមសហការក្នុងការកំទេចខ្មាំង”។^{៤១}

“កិច្ចប្រជុំបានបន្តទៀត។ លោក អៀង សារី បានបញ្ជាក់ថា បន្ទាប់ពីការចាប់ខ្លួនលើក ចុងក្រោយ យើងនៅសល់សត្រូវរបស់យើងម្នាក់ទៀត ដែលមានឋានៈខ្ពស់។ នៅពេលយើងបានដឹង ហើយនោះ យើងប្រាប់ខ្លួនឯងថា ដោយសារលោកអៀង សារី ស្គាល់សត្រូវម្នាក់នោះ គាត់នឹងទៅធ្វើអ្វី ដែលចាំបាច់ ហើយបញ្ចប់វិស្វកម្មដែលគួរឱ្យស្អប់ និងរំខាននេះ។ ដល់ពេលយើងធ្វើអ្វី មួយជាក់លាក់ហើយ។ នៅពេលនេះ ទ័ពយើងបានប្រមូលផ្តុំនៅព្រំដែនហើយ តើគ្មានអ្វីដែលយើងធ្វើ មិនកើតទៀតនោះ?”

លោក អៀង សារី និយាយបន្តទៀតថា:

ខ្ញុំទុកឱ្យបងប្អូនស្វែងរកជនក្បត់ចុងក្រោយនេះ! លើកកំពស់ស្មារតីប្រុងប្រយ័ត្នបដិវត្តន៍ និង កំទេចចោលអាក្បត់!”^{៤២}

៨៣. អង្គបុរេជំនុំជម្រះសង្កេតឃើញបន្ថែមទៀតថា សំណុំរឿងរួមមានកំណត់ត្រាអំពីគណៈ កម្មាធិការក្រសួងការបរទេស។ យោងតាម “កំណត់ត្រាចំពោះឯកសារនេះ” របស់អ្នកកែ សម្រួល និងអ្នកបកប្រែ Ben Kiernan និង ផាត កុសល កំណត់ត្រានេះ “ទំនង បញ្ជាក់ ថា ផ្នែកចំបងនៃអត្ថបទនេះ គឺជាកំណត់ហេតុសង្ខេបអំពីការផ្ទេរសុន្ទរកថា និងឯកសារដែល បានរៀបចំ ឬចែកជូនដោយលោក អៀង សារី”។^{៤៣} ក្នុងចំណោមផ្នែកនានា សៀវភៅសរសេរ នៅក្នុងផ្នែកទី ៤ លើកឡើងអំពី “ការងារសំខាន់” ដែលការងារនេះជាផ្នែកមួយនៃ “គោល

^{៤១} ការបកប្រែក្រៅផ្លូវការជាភាសាអង់គ្លេសនៃ Laurence Picq, *Au dela du Ciel, Cinq ans chez les Khmer rouges* ERN 00103372-00103478 ទំព័រទី ១០០។

^{៤២} ការបកប្រែក្រៅផ្លូវការជាភាសាអង់គ្លេសនៃ Laurence Picq, *Au dela du Ciel, Cinq ans chez les Khmer rouges* ERN 00103372-00103478 ទំព័រទី ១២៣។

^{៤៣} ផាត កុសល និង Ben Kiernan *របបអៀងសារី: សៀវភៅកំណត់ប្រចាំថ្ងៃនៃក្រសួងការបរទេសខ្មែរក្រហម ១៩៧៦-១៩៧៩* New Have: ១៩៩៧ ERN 00003237-00003341 ទំព័រទី ៣។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ អៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសថស (អបជ០៣)

បំណងក្នុងការបង្កាប់បញ្ឈប់ដល់ការងាររបស់ក្រសួងការបរទេសចាប់ពីខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៧៦ ដល់ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៧៧”:

“ សត្រូវរបស់យើងកំពុងចុះអន់ថយនៅពេលនេះ ហើយនឹងស្លាប់។ បដិវត្តន៍បានដកបួស ហើយប្រព័ន្ធធារកម្មបានកំទេច។ ចំពោះវណ្ណៈវិញ សត្រូវរបស់យើងបានរត់ខ្ចាត់ខ្ចាយអស់ហើយ។ ប៉ុន្តែ ពួកគេនៅមានពួកចក្រព័ទ្ធជាមេរិក ពួកសេរី ពួកកាសេបេ និង ពួកវៀតណាម។ ទោះបីពួកនេះ ត្រូវបានវាយបង្ក្រាបក៏ដោយ ពួកនេះនៅអាចរារាំងយើងបានទៀត។ ចំនុចមួយទៀតគឺថា ខ្មាំងយើង គឺនៅបង្កប់ក្នុងអង្គការរបស់យើង ក្នុងជួរទាហាន ក្នុងជួរកម្មករ ក្នុងជួរសហករណ៍ និងក្នុងជួរកង របស់យើង។ ដើម្បីធ្វើឱ្យបដិវត្តន៍យើងខ្លាំងក្លា យើងត្រូវបោះសម្ពាធសត្រូវទាំងនេះជាដរាប ឱ្យបាន លឿនតាមដែលយើងអាចធ្វើទៅបាន។”^{៤៤}

៨៤. [លុបចោល]^{៤៥ ៤៦}

៨៥. [លុបចោល]^{៤៧}

៨៦. [លុបចោល]^{៤៨}

៨៧. [លុបចោល]^{៤៩}

៨៨. សំណុំរឿងរួមមានកំណត់ប្រជុំរបស់គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍នៃបក្សកម្មុនីស្តកម្ពុជា ដែល លើកឡើងអំពីវត្តមានរបស់ជនត្រូវចោទ យ៉ាងហោចណាស់នៅក្នុងពេលចំនួន៩ខុសៗគ្នា។^{៥០}

^{៤៤} ធាត កុសល និង Ben Kiernan របបអៀងសារី: សៀវភៅកំណត់ប្រចាំថ្ងៃនៃក្រសួងការបរទេសខ្មែរក្រហម ១៩៧៦-១៩៧៩ New Have: ១៩៩៧ ERN 00003237-00003341 ទំព័រទី ៣១៧-៣១៩ ៩៥។

^{៤៥} [លុបចោល]

^{៤៦} [លុបចោល]

^{៤៧} [លុបចោល]

^{៤៨} [លុបចោល]

^{៤៩} [លុបចោល]

^{៥០} សូមអាន កំណត់ហេតុប្រជុំរបស់គណៈអចិន្ត្រៃយ៍នៃបក្សកម្មុនីស្តកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី៩ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៧៥ ERN 00019108-00019126 ទំព័រទី ១។

កំណត់ហេតុប្រជុំរបស់គណៈអចិន្ត្រៃយ៍នៃបក្សកម្មុនីស្តកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៧៥ ERN 00019127-00019135 ទំព័រទី ១។ កំណត់ហេតុ

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

៨៩. តាមការចោទប្រកាន់ដែលមាននៅក្នុងចម្លើយរបស់ [លុបចោល] យើងអាចទាញការសន្និដ្ឋាន បានថា ជនត្រូវចោទបានចូលរួមនៅក្នុងការធ្វើសម្រេចរបស់គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍ ជា ពិសេសចំពោះបញ្ហាចាប់ខ្លួនរបស់ ស-២១ និងផលវិបាកនៃចម្លើយសារភាពនៅ ស-២១:
[លុបចោល]^{៥១}

៩០. [លុបចោល]^{៥២}

៩១. នៅក្នុងកិច្ចសម្ភាសជាមួយអ្នកកាសែតនៅក្នុងខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៦ កាសែត *Phnom Penh Post* បានលើកឡើងថា នៅពេលសួរជនត្រូវចោទថាតើ នៅពេលនោះ គាត់ដឹងអ្វីផ្សេងក្រៅ ពីនេះ ចំពោះការសម្លាប់ ការបោសសម្អាតនៅក្នុងបក្ស អ្វីដែលអ្នកដឹងដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ ដែរ ឬទេ ជនត្រូវចោទឆ្លើយថា:

“ប៉ុល ពត ធ្លាតណាស់ ដោយបានបង្កើតគណៈកម្មាធិការសម្អាតមួយ។ ជួនកាល ពួកគេ សម្លាប់ហើយ ទើបគាត់មកប្រាប់ខ្ញុំ។”^{៥៣}

៩២. យោងតាមបញ្ជីអ្នកទោសនៅ ស-២១ ដែលបានលើកឡើងខាងលើ ចម្លើយសារភាពរបស់ [លុបចោល] ដែលអ្នកទាំងពីរនេះត្រូវបានចាប់ខ្លួនពីក្រសួងការបរទេស បានបង្ហាញថា ចម្លើយ សារភាពបានបញ្ជូនទៅជនត្រូវចោទ។^{៥៤} [លុបចោល]^{៥៥}

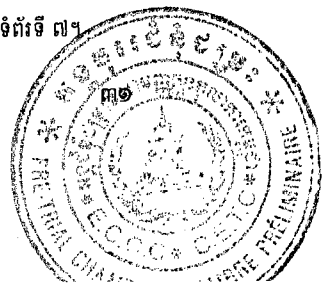
ប្រជុំរបស់គណៈអចិន្ត្រៃយ៍នៃបក្សកម្មុយនីស្តកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី២ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៧៥ ERN 00019127-00019135 ទំព័រទី ១។ កំណត់ហេតុប្រជុំរបស់ គណៈអចិន្ត្រៃយ៍នៃបក្សកម្មុយនីស្តកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី២២ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៧៦ ERN 00000713-00000720 ទំព័រទី ១។ កំណត់ហេតុប្រជុំរបស់ គណៈអចិន្ត្រៃយ៍នៃបក្សកម្មុយនីស្តកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី៨ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៧៦ ERN 00017124-00017127 ទំព័រទី ១។ កំណត់ហេតុប្រជុំរបស់ គណៈអចិន្ត្រៃយ៍នៃបក្សកម្មុយនីស្តកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី១១ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៧៦ ERN 00000736-00000743 ទំព័រទី ១។ កំណត់ហេតុប្រជុំរបស់ គណៈអចិន្ត្រៃយ៍នៃបក្សកម្មុយនីស្តកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៧៦ ERN 00000768-00000769 ទំព័រទី ១។ កំណត់ហេតុប្រជុំរបស់ គណៈអចិន្ត្រៃយ៍នៃបក្សកម្មុយនីស្តកម្ពុជា *ស្តីពីការពិនិត្យលើប្រតិកម្មរបស់រៀបការនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំលើកទី៥* ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៧៦ ERN 00000810-00000826 ទំព័រទី ១។ កំណត់ហេតុប្រជុំរបស់គណៈអចិន្ត្រៃយ៍នៃបក្សកម្មុយនីស្តកម្ពុជា ចុះថ្ងៃទី១៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៧៦ ERN 00000829-00000836 ទំព័រទី ១។

^{៥១} [លុបចោល]

^{៥២} [លុបចោល]

^{៥៣} សេចក្តីប្រកាសរបស់ជនសង្ស័យ អៀង សារី ហៅ វ៉ាន់ ចុះថ្ងៃទី១៨ ដល់ ថ្ងៃទី១៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៦ ERN 00078605-00078618 ទំព័រទី ៧។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ អៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

៩៣. និយាយឱ្យជាក់ជាងនេះ នៅក្នុងសៀវភៅចំណងជើងដែលបានលើកឡើងខាងលើ Laurence Picq និងសាក្សី [លុបចោល] បាននិយាយថា ជនត្រូវចោទមានចម្លើយសារភាពនៅ ស-២១ របស់អ្នកទោស [លុបចោល]។^{៥៦}

៩៤. ក្រោយពីពិចារណាកសាវទាំងឡាយដែលបានលើកឡើងខាងលើ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា សំណុំរឿងរួមមានភស្តុតាង ដែលអាចធ្វើឱ្យអ្នកសង្កេតការណ៍ដោយមិនលម្អៀងជឿថា នៅក្នុងដំណាក់កាលស៊ើបអង្កេត ជនត្រូវចោទធ្លាប់បានប្រព្រឹត្តបទល្មើសជាក់លាក់ដែលខ្លួនកំពុងស្ថិតនៅក្រោមការស៊ើបអង្កេត។ ដូច្នោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា លក្ខខណ្ឌតម្រូវនៃវិធាន ៦៣(៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង បានបំពេញ។

ខ. ការពិចារណាលើលក្ខខណ្ឌដែលធ្វើឱ្យការសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជាវិធានការមួយចាំបាច់ (វិធាន ៦៣(៣)(ខ)នៃវិធានផ្ទៃក្នុង)

១. លក្ខខណ្ឌទីមួយ និងទីពីរ នៅក្នុងវិធាន ៦៣(៣)(ខ)នៃវិធានផ្ទៃក្នុងចែងថា: ដើម្បីរារាំងកុំឱ្យជនដែលត្រូវចោទនោះគាបសង្កត់ទៅលើសាក្សី ឬជនរងគ្រោះ ឬរារាំងកុំឱ្យមានការត្រូវរ៉ូវគ្នារវាងជនត្រូវចោទ និងអ្នកសមគំនិតចំពោះបទឧក្រិដ្ឋដែលស្ថិតនៅក្រោមយុត្តាធិការរបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញ និងដើម្បីថែរក្សាភស្តុតាង ឬការពារមិនឱ្យបំផ្លាញភស្តុតាង”

៩៥. លក្ខខណ្ឌនៃការសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នទាំងពីរនេះ អាចយកមកវាយតម្លៃរួមគ្នា ដោយសារលក្ខខណ្ឌទាំងពីរនេះមានទង្វើករណ៍គាំទ្រដូចគ្នា។ ចម្លើយរបស់សាក្សីត្រូវបានយកមកធ្វើការពិចារណាថាជា “ភស្តុតាង” ក្នុងអត្ថន័យនៃវិធាន ៦៣(៣)(ខ)(២) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

^{៥៤} ចម្លើយសារភាពនៅស-២១ របស់ [លុបចោល] ERN 00024493-00024557។ ចម្លើយសារភាពនៅស-២១ របស់ [លុបចោល] ERN 00004773-00004827, ERN 00002465-00002472, ERN 00026191-00026252។ ចម្លើយសារភាពនៅស-២១ របស់ [លុបចោល] ERN 00023010-00023030, ERN 00022924-00022943។

^{៥៥} [លុបចោល]

^{៥៦} [លុបចោល]

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ រៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសលស (អបជ០៣)

៩៦. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា សំណុំរឿងទាំងមូលបានផ្តល់ជូនជនត្រូវចោទ ដោយនៅក្នុងនោះរួមមានឈ្មោះដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងសាក្សីសំខាន់ៗ។ យើងហាក់ដូចជាដឹងហើយថា សាក្សីមួយចំនួនតិចណាស់ដែលនៅសល់ ហើយអាចផ្តល់សក្ខីកម្មអំពីការពាក់ព័ន្ធរបស់ជនត្រូវចោទនឹងបទល្មើសដែលដាក់បន្ទុកមកលើខ្លួន។ សាក្សីទាំងនេះ មិនទាន់បានសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតធ្វើការស្តាប់ចម្លើយនៅឡើយ។

៩៧. ជនត្រូវចោទបានឆ្លើយថា ខ្លួនធ្លាប់ជារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការបរទេស ក្នុងរយៈកាលកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ។ បន្ថែមពីនេះ ដូចដែលបានលើកឡើងខាងលើ យើងអាចទាញការសន្និដ្ឋានចេញពីចម្លើយរបស់ ជនត្រូវចោទ ខៀវ សំផន និង ឌុច បានយ៉ាងត្រឹមត្រូវថា ជនត្រូវចោទ ជាសមាជិករបស់គណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍នៃបក្សកម្មុយនីស្តកម្ពុជា។ ជនត្រូវចោទហាក់ដូចជាមានភាពសកម្មនៅក្នុងការងារនយោបាយ បន្ទាប់ពីឆ្នាំ១៩៧៩។^{៥៧} អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា កម្រិតនៃឥទ្ធិពលគឺចាំបាច់ នៅជាប់នឹងមុខតំណែងជាន់ខ្ពស់ទាំងនេះ និងការពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងចលនានយោបាយ។ ឥទ្ធិពលនេះមិនបានរលត់នៅឡើយ នៅពេលដែលបុគ្គលម្នាក់ដែលកាន់កាប់មុខតំណែងទាំងនេះទៅហើយ។ ហេតុដូច្នេះហើយ ឥទ្ធិពលនេះ អាចនៅតែមាននាពេលសព្វថ្ងៃនេះ។

៩៨. ក្នុងកាលៈទេសៈទាំងនេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះពិចារណាឃើញថា ជនត្រូវចោទមានឥទ្ធិពលសំខាន់ ក្នុងការរៀបចំបុគ្គលដទៃឱ្យធ្វើការគាបសង្កត់លើសាក្សី និងជនរងគ្រោះ។

៩៩. ទោះបីយ៉ាងនេះក៏ដោយ អង្គបុរេជំនុំជម្រះមិនឃើញមានភស្តុតាងស្តីពី សកម្មភាពអតីតកាល និង/ឬអាកប្បកិរិយារបស់ជនត្រូវចោទ ដែលអាចបង្ហាញហានិភ័យជាក់ស្តែងមួយថា ជនត្រូវចោទអាចប្រើប្រាស់ឥទ្ធិពលរបស់ខ្លួនក្នុង ការគាបសង្កត់សាក្សី និងជនរងគ្រោះ។

^{៥៧} លោក សម្បត្តិ និង Erika Kinetz “ក្រុមហ៊ុនសាជីវកម្មរបស់ខ្មែរក្រហម៖ អតីតជនកម្មុយនីស្ត ក្រសោបយកសេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារនៅក្នុងស្រុកម៉ាឡេ” ទីប្រាំមួយខា លេខ ៥ ថ្ងៃទី១៧ ដល់ ១៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៧ (សេចក្តីជូនដំណឹងអំពីការលាតត្រដាងឯកសារ និង ឯកសារសម្រាប់ប្រើប្រាស់ថ្ងៃទី១៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៧ D29 ឯកសារភ្ជាប់លេខ ៣៦)។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ រៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

១០០. ដូច្នោះ ការឃុំខ្លួនមិនមែនជាវិធានការចាំបាច់មួយ ដើម្បីរារាំងជនត្រូវចោទកុំឱ្យធ្វើការគោរពសង្កត់លើសាក្សី ឬជនរងគ្រោះ និងបំផ្លាញភស្តុតាងឡើយ។

២. លក្ខខណ្ឌទីបី នៅក្នុងវិធាន ៦៣(៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងថែមថា: ដើម្បីធានាអំពីវត្តមាន របស់ជនត្រូវចោទនៅក្នុងដំណើរការនីតិវិធី។

១០១. អង្គបុរេជំនុំជម្រះសង្កត់ឃើញថា ដោយយល់ឃើញពីភាពធ្ងន់ធ្ងរនៃបទចោទ ជនត្រូវចោទអាចប្រឈមនឹងការទទួលទោសជាប់ពន្ធនាគារពីរយៈពេលប្រាំ(៥)ឆ្នាំ ដល់ អស់មួយជីវិត ក្នុងករណីរកឃើញថា ខ្លួនមានពិរុទ្ធភាព។

១០២. ភស្តុតាងបានចង្អុលបង្ហាញថា រហូតមកទល់ឆ្នាំ១៩៩៦ ជនត្រូវចោទបានរស់នៅក្នុងក្រុងប៉ៃលិន ក្រុងគាំទ្រដល់ខ្មែរក្រហម ដែលនៅកៀកនឹងព្រំប្រទល់ប្រទេសថៃតែម្តង។ ទោះបីជាក្រោយពេលជនត្រូវចោទផ្លាស់មករស់នៅក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញក៏ដោយ ជនត្រូវចោទ នៅពេលខ្លះនៅតែបន្តទៅលេងក្រុងប៉ៃលិន។^{៥៥} បន្ថែមលើចំនុចនេះ ភស្តុតាងបញ្ជាក់ថា ជនត្រូវចោទមានទំនាក់ទំនងនៅក្នុងប៉ៃលិន គឺជាមួយលោកអភិបាលក្រុង និងអភិបាលរង។^{៥៦} ទំនាក់ទំនងទាំងនេះ ទំនងអាចជួយជ្រោមជ្រែងដល់ជនត្រូវចោទ ក្នុងករណីខ្លួនមានបំណងចង់រត់គេចខ្លួន។ បុគ្គលទាំងពីរនេះ អាចជួយយ៉ាងពិតប្រាកដដល់ជនត្រូវចោទ ក្នុងការសុំបណ្ណពិសេស ដើម្បីឆ្លងកាត់ច្រកព្រំដែនថៃ។ ហើយស្ថានភាពនេះទំនងណាស់ថា បុគ្គលដែលមានឥទ្ធិពលទាំងនេះ ត្រូវបានគេទទួលស្គាល់យ៉ាងច្រើននៅក្នុងតំបន់នោះ គឺនៅក្នុងព្រំប្រទល់ទាំងសងខាង ដែលអាចផ្តល់លទ្ធភាពដល់ជនត្រូវចោទក្នុងការរត់គេចខ្លួន។

១០៣. អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ក៏កត់សម្គាល់ឃើញផងដែរថា ក្រោយពីរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យបានដួលរលំ ទាំងជនត្រូវចោទរូបនេះ និងប្រពន្ធរបស់ខ្លួន បានធ្វើដំណើរទៅបរទេសជាញឹក

^{៥៥} កែត សំរេច “អៀង សារី នៅស្ងៀម ខណៈ ឆ្នាំ ១៩៧៧ និង ខៀវ សំផន កំពុងព្យាយាមប្រកាសជាសាធារណៈថា ខ្លួនមិនបានដឹងអំពីឧក្រិដ្ឋកម្មក្នុងរបប“វាលពិឃាត” មនសិការវិទ្យា ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៧ (D29 ឯកសារភ្ជាប់លេខ ៨(“អត្ថបទចំណងជើងថា “អៀង សារី នៅស្ងៀម”។ អត្ថបទគ្មានចំណងជើង មនសិការវិទ្យា ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៦ (D29 ឯកសារភ្ជាប់លេខ ៥១។

^{៥៦} អត្ថបទចំណងជើងថា “អៀង សារី នៅស្ងៀម”។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ អៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសថស (អបជ០៣)

ញាប់។^{៦០} ដោយពិចារណាលើព្រឹត្តិការណ៍ ការចំណាយដ៏សន្លឹកសន្លាប់យ៉ាងជាក់ស្តែងលើការធ្វើ
ដំណើរកាលពីអតីតទាំងនេះ យើងអាចទាញការសន្និដ្ឋានថា ជនត្រូវចោទមានមធ្យោបាយផ្នែក
ថវិកា ឬទទួលបានមធ្យោបាយទាំងនេះ ដើម្បីជួយសម្រួលដល់ការរត់គេចខ្លួនបាន។

១០៤. ជនត្រូវចោទមានលិខិតឆ្លងដែន តាំងពីពេលផ្តាច់ខ្លួននៅក្នុងឆ្នាំ១៩៩៦ មកម្ល៉េះ។^{៦១} មិនតែ
ប៉ុណ្ណោះ តាមរបាយការណ៍បានបង្ហាញថា ជនត្រូវចោទមានលិខិតឆ្លងដែនចិន ដែលមាន
ឈ្មោះក្លែងក្លាយ និងទឹកនៃកំណើតដែលមិនត្រឹមត្រូវ។^{៦២} កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍
អក្សរ នៃការចូលខ្លួនដំបូងបង្ហាញថា ជនត្រូវចោទបានកែប្រែកំណើត និងទឹកនៃកំណើតរបស់
ខ្លួនតាំងពីដំបូងមកម្ល៉េះ។^{៦៣} ដោយពិចារណាលើអតីតតួនាទីនយោបាយរបស់គាត់ ជនត្រូវចោទ
មានសម្ព័ន្ធភាពនៅឯបរទេស ដែលអាចផ្តល់លទ្ធភាពដល់ខ្លួនក្នុងការធ្វើដំណើរទៅប្រទេស
ទាំងនោះបាន។

១០៥. ដោយសារវាជាការពិតដែលថា ជនត្រូវចោទបានដឹងថា សហគមន៍ជាតិ និងអន្តរជាតិ បាន
រៀបចំសាលាក្តីមួយនេះឡើង ក្នុងគោលបំណងធ្វើការចោទប្រកាន់ យ៉ាងហោចណាស់ មេដឹក
នាំខ្មែរក្រហមជាន់ខ្ពស់ ហើយដោយសារ វាជាការពិតថា ជនត្រូវចោទ ប្រហែលជាព្យាយាម
រត់គេចខ្លួនមុន ស្ថានភាពនាពេលនេះ មិនដូចស្ថានភាពពីមុនឡើយដែល នាពេលនេះ ជនត្រូវ
ចោទកំពុងស្ថិតនៅក្រោមការស៊ើបអង្កេតនៅចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក។ ម៉្យាងវិញទៀត ជនត្រូវ

^{៦០} អត្ថបទចំណងជើងថា “រៀង សារី នៅសៀម”។ ឆាន់ អាណា និង Kevin Doyle “ជនត្រូវចោទដែលបានចូលនិវត្តន៍: នៅក្នុងវ័យចំណាស់ លោក រៀង
សារី ជួបប្រទះនឹងការដកហូតទ្រព្យសម្បត្តិពីរបបដឹកនាំ” គឺ វ័យមធ្យម ដេលី ថ្ងៃទី ៥ ដល់ ថ្ងៃទី ៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០២ (D29 ឯកសារភ្ជាប់លេខ
១២)។ Michael Sheridan “បងប្អូនថ្លៃរបស់លោក ប៉ុល ពល ប្រឈមនឹងការកាត់ទោស” គឺ សាន់ដេ វ៉ែម ថ្ងៃទី១៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៦ (D29
ឯកសារភ្ជាប់លេខ ១៣)។ អត្ថបទគ្មានចំណងជើង មនសិការខ្មែរ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៦ (D29 ឯកសារភ្ជាប់លេខ ៥១)។ Kathy Marks “តើ
“បងធីតា” ដែលជាស្ថាបនិកនៃវាលពិឃាត រស់នៅក្នុងជីវិតដ៏ងងឹតងាយ ក្នុងប្រទេសកម្ពុជាឆ្លងសម័យថ្មី តាមរបៀបណា” គឺ អ៊ិនធឺណេស ចុះថ្ងៃទី៧
ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០២ (D29 ឯកសារភ្ជាប់លេខ ៥២)។

^{៦១} “អតីតមេដឹកនាំខ្មែរក្រហមតម្រង់ជួរសុំលិខិតឆ្លងដែន - របាយការណ៍” Agence France Presse ចុះថ្ងៃទី១២ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០០ (D29
ឯកសារភ្ជាប់លេខ ៥៤)។ “លិខិតឆ្លងដែនការទូតរបស់អតីតរដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសនៃរបបខ្មែរក្រហមត្រូវបានដកហូត” Reuters News ចុះថ្ងៃទី៧
ខែមករា ឆ្នាំ២០០២ (D29 ឯកសារភ្ជាប់លេខ ៥៥)។

^{៦២} សូមអាន លិខិតឆ្លងដែនចិន ច្បាប់ថតចម្លង របស់លោក រៀង សារី (D29 ឯកសារភ្ជាប់លេខ ១៧) និង ឆាន់ យុក “តើរៀង សារី ជានរណាពិត
ប្រាកដ?” គឺ វ័យមធ្យម ដេលី ចុះថ្ងៃទី៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៨ (D29 ឯកសារភ្ជាប់លេខ ១៨)។

^{៦៣} កំណត់ហេតុនៃការចូលខ្លួនដំបូង D38 ទំព័រទី ១ និង ទំព័រទី ២។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ រៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

ចោទប្រហែលមិនដែលគិតឃើញថា ខ្លួនប្រហែលជាស្ថិតនៅក្នុងចំណោមជនសង្ស័យដំបូង ដែលត្រូវ អ.វ.ត.ក ចាប់ខ្លួនឡើយ។ ក្នុងករណីនេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះក៏បានកត់សម្គាល់ផងដែរ លើបញ្ហានៃការជំនុំជម្រះក្នុងឆ្នាំ១៩៧៩ និងបញ្ហាលើកលែងទោស ដែលជនត្រូវចោទទទួលបាន តាមអំណាចនៃព្រះរាជក្រឹត្យ។

១០៦. ដោយផ្អែកលើហេតុផលទាំងនេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះពិចារណាឃើញថា ការសម្រេចឃុំខ្លួន បណ្តោះអាសន្នគឺជាវិធានការចាំបាច់មួយ ដើម្បីធានាអំពីវត្តមានរបស់ជនត្រូវចោទក្នុងកិច្ច ដំណើរការនីតិវិធី។

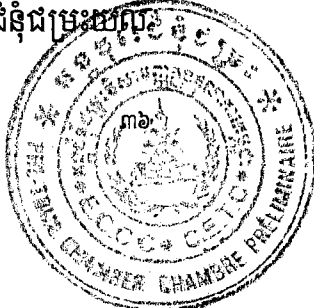
៣. លក្ខខណ្ឌទីបួន នៅក្នុងវិធាន ៦៣(៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងចែងថា: ដើម្បីការពារសន្តិសុខឱ្យ ជនដែលត្រូវចោទ

១០៧. អង្គបុរេជំនុំជម្រះសង្កេតឃើញថា ជនត្រូវចោទគឺជាអតីតអ្នកនយោបាយមួយដែលគេស្គាល់ គ្រប់ៗគ្នា នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ហើយត្រូវបានគេចាត់ទុកថា ជាមេដឹកនាំមួយរូបក្នុង ចំណោមមេដឹកនាំនៃរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ។

១០៨. អង្គហេតុដែលថា ក្នុងរយៈពេល១០ឆ្នាំចុងក្រោយ ជនត្រូវចោទ មានទីលំនៅស្ថិតនៅក្នុងទីក្រុង ភ្នំពេញ ដោយគ្មានអំពើហិង្សាណាមួយតវ៉ាចំពោះសេរីភាពរបស់ខ្លួន ឬការប៉ុនប៉ងសងសឹក គឺ មានការពាក់ព័ន្ធតិចតួច។ យើងគួរយល់ថា ការដែលគ្មានអំពើហិង្សា និងការប៉ុនប៉ងសងសឹក ទាំងអស់នេះ គឺដោយសារវាស្ថិតក្នុងបរិបទនៃទណ្ឌភាពដែលកើតមានក្នុងសង្គមនេះអស់ រយៈពេលសាមសិបឆ្នាំ ហើយ ជាពិសេស អាចយកមកអនុវត្តចំពោះជនត្រូវចោទនេះ ដែល ទទួលបានការលើកលែងទោសនៅក្នុង ឆ្នាំ១៩៩៦។ ដោយសារករណីនេះ វាទំនងថា ការចាប់ ខ្លួនជនត្រូវចោទ ធ្វើឱ្យសុវត្ថិភាពលើរូបគាត់ មានការថយចុះ។

១០៩. នៅពេលយកការគំរាមកំហែង ដែលត្រូវបានគេរាយការណ៍ថា បានកើតឡើងចំពោះខុច ក្នុង អំឡុងពេលសវនាការរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ មកធ្វើការពិចារណា អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ថា

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ រៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

ឃើញថា បន្ទាប់ពីបានបង្ហាញមូលហេតុដែលត្រូវបានរកឃើញ និងជឿជាក់ថា ជនត្រូវចោទ ធ្លាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសដែល ខុច ត្រូវបានចោទប្រកាន់ ការគម្រាម កំហែងនេះ ក៏អាចកើតឡើងចំពោះជនត្រូវចោទរូបនេះដែរ។^{៦៤}

១១០. អង្គបុរេជំនុំជម្រះពិចារណាឃើញថា ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នគឺជាវិធានការមួយចាំបាច់ ដើម្បីការពារសុវត្ថិភាពរបស់ជនត្រូវចោទ។

៤. លក្ខខណ្ឌទីប្រាំ នៅក្នុងវិធាន ៦៣(៣)(ខ) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងចែងថា: ដើម្បីរក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់ សាធារណៈ

១១១. ដូចដែលបានផ្តល់សម្លាងហេតុនៅក្នុងសាលដីកាមុនរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ និងអនុលោម តាមតុលាការអឺរ៉ុបផ្នែកសិទ្ធិមនុស្ស នៅក្នុងរឿងក្តី *Letellier*, ដើម្បីបំពេញលក្ខខណ្ឌនេះ “អង្គហេតុដែលអាចបង្ហាញថា ការដោះលែងជនត្រូវចោទ ពិតជាអាចប៉ះពាល់ដល់សណ្តាប់ ធ្នាប់សាធារណៈ ត្រូវតែបង្ហាញថាមានអត្ថិភាព ។ ម៉្យាងទៀត ការសម្រេចឃុំខ្លួននឹងនៅបន្ត ស្របច្បាប់ ក្នុងករណីដែលសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ ពិតនៅតែជាការគម្រាមកំហែង មែននោះ។[...]”^{៦៥} អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញពីភាពខុសគ្នារវាងបទដ្ឋាននៃ “អង្គ ហេតុដែលអាចបង្ហាញអង្គហេតុ” និងបទដ្ឋានដែលសហមេធាវីការពារក្តីបានអះអាងគឺ “អង្គ ហេតុ ដែលបង្ហាញ”។^{៦៦}

^{៦៤} Erika Kinetz និង យ៉ន សាមៀន “ខុចបង្ហាញខ្លួនចំពោះមុខចៅក្រម នៅក្នុងសវនាការជាសាធារណៈលើកទី១ របស់អវតក” គឺ យែមប្រដៅ ដែល ចុះថ្ងៃទី២១ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៧ (សេចក្តីសន្និដ្ឋានតបនឹងបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក នួន ជា ប្រឆាំងចំពោះដីកាបង្គាប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៧ ថ្ងៃទី៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧ C11/11 ឧបសម្ព័ន្ធក ឯកសារភ្ជាប់លេខ ក ២៤)។

^{៦៥} សាលដីកាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចការឃុំខ្លួន នួន ជា បណ្តោះអាសន្ន កថាខណ្ឌទី៧៦ យោងលើតុលាការអឺរ៉ុបផ្នែកសិទ្ធិមនុស្ស រឿងក្តី Letellier ទល់នឹង បារាំង ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩១ កថាខណ្ឌទី ៥១។

^{៦៦} សាលាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក អៀង សារី ចំពោះដីកាបង្គាប់ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៨ C22/1/5 វាក្យខណ្ឌទី ១១។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ អៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

១១២. អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា ទោះបីភស្តុតាងជាក់លាក់តម្រូវឱ្យយកមកគាំទ្រលើហានិភ័យជាក់ស្តែងមួយដែលថា សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ អាចធ្វើឱ្យរំដើបរំជួលប្រសិនបើធ្វើការដោះលែងជនត្រូវចោទឱ្យនៅក្រៅឃុំបណ្តោះអាសន្នក៏ដោយ ក៏ការវាយតម្លៃបែបនេះ ចាំបាច់ត្រូវពាក់ព័ន្ធនឹងវិធានការទស្សន៍ទាយ ជាពិសេសនៅក្នុងក្របខណ្ឌនៃឧក្រិដ្ឋកម្មដែលស្ថិតនៅក្រោមយុត្តាធិការរបស់ អ.វ.ត.ក។^{៦៧}

១១៣. អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា ពេលវេលាដែលបានកន្លងផុតទៅនោះ មិនបានបន្ថយឥទ្ធិពលនៃរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យលើសង្គមខ្មែរឡើយ។ ប្រជាជនមួយចំនួន ដែលធ្លាប់រស់នៅក្នុងរយៈពេលចាប់ពី ឆ្នាំ១៩៧៥ ដល់ ឆ្នាំ១៩៧៩ ត្រូវបានគេជឿថា បានទទួលរងនូវជំងឺបាក់ស្បាត។ អ្នកជំនាញនានាបាននិយាយថា ការចាប់ផ្តើមកិច្ចតុលាការនៅចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក “អាចបង្កគ្រោះថ្នាក់ថ្មីស្រឡាងមួយដល់សង្គមកម្ពុជា” ហើយអាច “ធ្វើឱ្យក្តីកង្វល់រើឡើងវិញ”។ ហើយ ការចាប់ផ្តើមកិច្ចតុលាការនៅចំពោះមុខ អ.វ.ត.ក ធ្វើឱ្យកើនឡើងនូវផលវិបាកអវិជ្ជមានលើសង្គមឡើងវិញ ដែលអាចកើតឡើងព្រមគ្នាជាមួយក្តីកង្វល់នេះ។^{៦៨}

១១៤. មហាសន្និបាតអង្គការសហប្រជាជាតិបានទទួលស្គាល់ថា ឧក្រិដ្ឋកម្មដែលបានប្រព្រឹត្តក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ អំឡុងចាប់ពីឆ្នាំ១៩៧៥ ដល់ ឆ្នាំ១៩៧៩ នៅតែជាបញ្ហាបង្កឱ្យមានការព្រួយបារម្ភចំពោះសង្គមកម្ពុជា និងមនុស្សជាតិ:

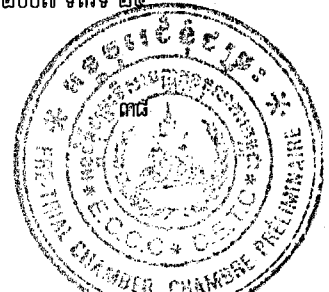
“បានរំលឹកថា ការរំលោភបំពានយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរចំពោះច្បាប់កម្ពុជា និងច្បាប់អន្តរជាតិក្នុងរយៈកាលកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យពីឆ្នាំ១៩៧៥ ដល់ ឆ្នាំ១៩៧៩ នៅតែជាបញ្ហាបង្កឱ្យមានការព្រួយបារម្ភធ្ងន់ធ្ងរដល់សហគមន៍អន្តរជាតិទាំងមូល

[...]

^{៦៧} ដូចការអនុវត្តនៅក្នុងស្ថានភាពនៅក្នុងសាធារណៈរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យក្នុងហ្គោ ក្នុងរឿងក្តី រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង ថូម៉ាស លូប៉ែងហ្គា ឌីអ៊ីឡូ ០១/០៤-០១/០៦(OA 7) “សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ ថូម៉ាស លូប៉ែងហ្គា ឌីអ៊ីឡូ ប្រឆាំងនឹងសាលដីការបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ” អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៧ កថាខណ្ឌទី ១៣៧។

^{៦៨} Rob Savage “ជំងឺបាក់ស្បាត: រករតំណែលនៃការឈឺចាប់ និងអំពើហិង្សា” South Eastern Globe ប្រចាំខែ ចុះខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៧ ទំព័រទី ២៤-ទី២៧ (C11/11 ឧបសម្ព័ន្ធ ក ឯកសារភ្ជាប់លេខ ក ២៥ ។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ អៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

បានទទួលស្គាល់ថា ការទទួលខុសត្រូវរបស់ហាវីនីមួយៗចំពោះការរំលោភបំពានសិទ្ធិមនុស្ស យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ គឺជាសមាសធាតុដែលមានប្រសិទ្ធិភាពមួយក្នុងចំណោមសមាសធាតុចំបងទាំងឡាយ ក្នុង ការផ្តល់សំណងដល់ជនរងគ្រោះ [...]^{៦៩}

១១៥. សវនាការនៅចំពោះមុខអង្គបុរេជំនុំជម្រះ ដោយក្នុងនោះរួមទាំងសវនាការលើជនត្រូវចោទរូប នេះផងនោះ បានបង្កើតជាចំណាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងពីសំណាក់ប្រជាជនកម្ពុជា និងសារពត៌ មានទាំងឡាយ ព្រមទាំងសហគមន៍អន្តរជាតិនានាផងដែរ។ ប្រជាជនរាប់រយនាក់ ក្នុងនោះរួម មានសាធារណៈជន អ្នកតំណាងផ្នែកសារពត៌មាន អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល និងសហគមន៍ អន្តរជាតិនានា បានមកចូលរួមក្នុងពេលសវនាការនេះ។ ការចាប់អារម្មណ៍នេះ គឺជាការ បង្ហាញពីការពិតមួយដែលថា ដំណើរការក្តីលើជនសង្ស័យដែលគេចោទថាជាមេដឹកនាំជាន់ ខ្ពស់ និងបុគ្គលដែលទទួលខុសត្រូវខ្ពស់បំផុតចំពោះឧក្រិដ្ឋកម្មដែលបានប្រព្រឹត្តឡើងក្នុងរយៈ កាលកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យពីឆ្នាំ១៩៧៥ ដល់ ឆ្នាំ១៩៧៩ សូម្បីត្រឹមតែដំណាក់កាលមុនអង្គ សេចក្តីប៉ុណ្ណោះ នៅតែជាបញ្ហាបង្កឱ្យមានការព្រួយបារម្ភធ្ងន់ធ្ងរដល់ប្រជាជនកម្ពុជា និង សហគមន៍អន្តរជាតិ នាពេលបច្ចុប្បន្ន។

១១៦. អង្គបុរេជំនុំជម្រះ សង្កេតឃើញថា ការគម្រាមកំហែងចំពោះបញ្ហាសន្តិសុខ គឺមិនមែនជាការ បំភ័ន្តភ្នែកទេ។ ករណីទីមួយ ការគម្រាមកំហែងនេះអាចស្តែងចេញតាមរយៈការធ្វើឱ្យជ្រួល ច្របល់ជារៀងរាល់ថ្ងៃ ឬក៏បង្កឱ្យមានបទល្មើសហិង្សាជាដើម ដែលរូបភាពទាំងនេះត្រូវបាន អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញតាមការយល់ដឹងជាទូទៅ។ ករណីទីពីរ បទពិសោធន៍ កុប្បកម្មប្រឆាំងថៃក្នុងឆ្នាំ២០០៣ ចង្អុលបង្ហាញឱ្យឃើញលទ្ធភាពនៃការកើតមានឡើងនូវ អស្ថេរភាពដែលជម្រុញដោយមូលហេតុនយោបាយ។^{៧០}

^{៦៩} ប្រាកដថា សេចក្តីសម្រេចអនុម័តដោយមហាសន្និបាត - ការជំនុំជម្រះខ្មែរក្រហម GA Res A/RES/57/228 ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៣។
^{៧០} John Aglionby “ថៃផ្តាច់ទំនាក់ទំនងជាមួយប្រទេសកម្ពុជា បន្ទាប់ពីមានអំពើកុបកម្ម” អ្នកគ្រប់គ្រង ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ (C11/11 ឧបសម្ព័ន្ធ ក ឯកសារភ្ជាប់ លេខ ក ១៥)។ “មន្ត្រីការទូតថៃវិលត្រឡប់ចូលប្រទេសកម្ពុជាវិញ” ព័ត៌មាន BBC ផ្សាយថ្ងៃទី១០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៣ (C11/11 ឧបសម្ព័ន្ធ ក ឯកសារភ្ជាប់ លេខ ក ១៦)។ “ប្រទេសកម្ពុជាធ្វើការសុំទោសចំពោះបញ្ហាកុបកម្ម” CNN.com ផ្សាយថ្ងៃទី៣០ ខែមករា ឆ្នាំ២០០៣ (C11/11 ឧបសម្ព័ន្ធ ក ឯកសារភ្ជាប់ លេខ ក ១៧)។ Michael Flint ការវាយតម្លៃលើកម្មវិធីប្រទេស DFID ការសិក្សាប្រទេស: កម្ពុជាឆ្នាំ១៩៩៧ - ឆ្នាំ២០០៣ ទីក្រុងឡុងដ៍: នាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍន៍អន្តរជាតិរបស់ចក្រភពអង់គ្លេស ឆ្នាំ២០០២ ទំព័រទី ៤ (C11/11 ឧបសម្ព័ន្ធ ក ឯកសារភ្ជាប់ លេខ ក ១៩)។ អង្គការតាមដានសិទ្ធិមនុស្ស និងអង្គការលើកលែងទោសអន្តរជាតិ “ប្រទេសកម្ពុជា: សេរីភាពក្នុងការបញ្ចេញមតិរងការ សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ រៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

១១៧. អង្គហេតុដែលបានលើកឡើងខាងលើ អាចបង្ហាញថា ការដោះលែងជនត្រូវចោទឱ្យនៅក្រៅ ឃុំបណ្តោះអាសន្ន អាចនឹងធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់សណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ យ៉ាងពិតប្រាកដ។ ហេតុដូច្នោះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា ការឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទបណ្តោះអាសន្ន គឺជា វិធានការមួយចាំបាច់ដើម្បីរក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ។

VII. ការដាក់ក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ជាទម្រង់នៃការឃុំខ្លួនមួយបែបផ្សេង

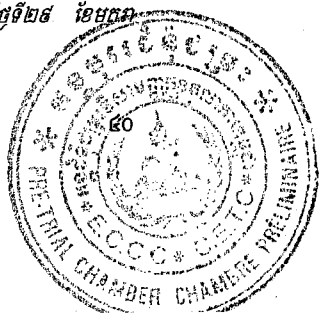
១១៨. សហមេធាវីបានលើកឡើង នៅក្នុងសារណាបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ថា សហមេធាវីការពារក្តីមិនសុំ ការដោះលែងជនត្រូវចោទឡើយ ប៉ុន្តែខ្លួនស្នើសុំទម្រង់នៃការឃុំខ្លួនមួយបែបផ្សេងវិញ។ យើង ឃើញមានការលើកឡើងអំណះអំណាងតវ៉ាថា ទម្រង់នៃការឃុំខ្លួនមួយបែបនេះ គួរត្រូវ អនុញ្ញាត ដោយសារស្ថានភាពសុខភាពរបស់ជនត្រូវចោទ នាពេលបច្ចុប្បន្ន។ យោងតាម មេធាវីការពារក្តី ជនត្រូវចោទគួរដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យជាមុនសិន និងបន្ទាប់មក ជនត្រូវចោទគួរដាក់ឱ្យជាប់ឃុំនៅក្នុងផ្ទះ នៅពេលដែលសុខភាពរបស់គាត់ មានលក្ខណៈ ប្រសើរឡើង។

១១៩. អង្គបុរេជំនុំជម្រះកត់សម្គាល់ឃើញថា វិធានផ្ទៃក្នុងមិនមានចែងជាក់លាក់អំពីទម្រង់នៃការ ឃុំខ្លួនបែបនេះឡើយ។

១២០. ប៉ុន្តែ វិធាន ៦៥(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងចែងថា ជនត្រូវចោទអាចត្រូវបានគេដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោម ការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ ក្រោមលក្ខខណ្ឌមួយចំនួនចាំបាច់ដើម្បីធានាវត្តមានរបស់ជន ត្រូវចោទក្នុងអំឡុងពេលដំណើរការនីតិវិធី និងដើម្បីការពារបុគ្គលដទៃ។ ដូច្នោះ អង្គបុរេជំនុំ ជម្រះនឹងធ្វើការបកស្រាយសំណើរបស់សហមេធាវីការពារក្តីសុំទម្រង់នៃការឃុំខ្លួនមួយបែប

វាយប្រហារ” ចេញផ្សាយថ្ងៃទី១១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៣ (C11/11 ឧបសម្ព័ន្ធ ក ឯកសារភ្ជាប់លេខ ក)។ ក្រសួងការបរទេសសហរដ្ឋអាមេរិក ការិយាល័យកិច្ចការអាស៊ីបូហ្វី និងអាស៊ីប៉ាស៊ីហ្វិក របាយការណ៍ជូនអង្គប្រជុំលើបញ្ហាកុមារកម្មប្រឆាំងថែទាំក្នុងប្រទេសកម្ពុជានៅថ្ងៃទី២៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០៣ (C11/11 ឧបសម្ព័ន្ធ ក ឯកសារភ្ជាប់ លេខ ក ២៦)។

សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ អៀង សារី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

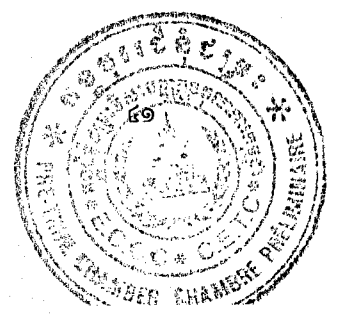
ផ្សេងនេះ គឺសំណើសុំឱ្យដោះស្រាយ ដោយដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ឬដាក់ឱ្យជាប់ឃុំនៅ
ក្នុងផ្ទះ។

១២១. អង្គបុរេជំនុំជម្រះយល់ឃើញថា នៅក្នុងរឿងក្តីនេះ លក្ខខណ្ឌនៃវិធាន ៦៣(៣)(ក) និង
លក្ខខណ្ឌទាំងបីដូចមានចែងនៅក្នុងវិធាន ៦៣(៣)(ខ) បានបំពេញ ទោះបីលក្ខខណ្ឌមួយក្នុង
ចំណោមលក្ខខណ្ឌទាំងអស់នេះ អាចគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបញ្ជាក់អំពីការឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទ
បណ្តោះអាសន្នក៏ដោយ។ ចំនុចនេះមានន័យថា ការសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជាវិធានការ
ចាំបាច់ ដើម្បីធានាសន្តិសុខរបស់ជនត្រូវចោទ ដើម្បីធានាវត្តមានរបស់ជនត្រូវចោទក្នុងពេល
ដំណើរការក្តី និងរក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់សាធារណៈ។ ក្នុងកាលៈទេសៈទាំងនេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ
ពិចារណាឃើញថា ជនត្រូវចោទមិនអាចដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ
បានឡើយ ដោយសារភាពចាំបាច់ក្នុងការសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន មានអាទិភាពជាង
លក្ខខណ្ឌទាំងឡាយដែលជនត្រូវចោទស្នើឡើង។

១២២. ទោះបីជាជនត្រូវចោទត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យដាក់ឃុំនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ឬដាក់ឱ្យជាប់ឃុំនៅក្នុង
ផ្ទះក៏ដោយ យើងអាចមើលឃើញថា ហានិភ័យខ្ពស់អាចកើតមានចំពោះសុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួន
របស់ជនត្រូវចោទ។ ជនត្រូវចោទនឹងតម្រូវឱ្យមកបង្ហាញខ្លួននៅ អ.វ.ត.ក នៅក្នុងពេល
ផ្សេងៗគ្នា ដែលធ្វើឱ្យមានការលំបាកដល់ការធានាចំពោះសុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ ក្នុង
ពេលធ្វើដំណើរពីមន្ទីរពេទ្យ ឬផ្ទះរបស់គាត់មកកាន់អង្គជំនុំជម្រះ ដើម្បីមកចូលរួមក្នុង
សវនាការជាសាធារណៈ ដែលបានកំណត់។

១២៣. គ្មានភស្តុតាងដែលជាតម្រូវការបន្ថែមនៃការឃុំខ្លួនក្នុងមន្ទីរពេទ្យក្នុងរយៈពេលយូរឡើយ ហើយ
មន្ទីរឃុំឃាំងរបស់ អ.វ.ត.ក ហាក់ដូចជាបានបំពាក់នូវសម្ភារៈនិងឧបករណ៍ត្រឹមត្រូវសម្រាប់
ផ្តល់ជំនួយផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ ដូចដែលបានទាមទារ។

សាលដីកាបើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នជនត្រូវចោទ រឿង សាវី

០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក-កសចស (អបជ០៣)

ហេតុដូច្នេះ អង្គបុរេជំនុំជម្រះសម្រេចជាឯកច្ឆន្ទៈ

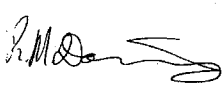

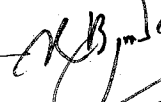

- ១) បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍អាចទទួលយកបានតាមទម្រង់។
- ២) សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានអនុវត្តនូវធនានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួនត្រឹមត្រូវ ក្នុងការចេញដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនជនត្រូវចោទបណ្តោះអាសន្ន។
- ៣) ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ននៅតែជាវិធានការចាំបាច់មួយ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានដូចដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ។
- ៤) តម្កល់ដីកាឃុំខ្លួនរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ហើយមូលហេតុដែលបញ្ជាក់ក្នុងដីកាសម្រេចឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្នរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ត្រូវបានជំនួសដោយមូលហេតុដែលបានបញ្ជាក់ក្នុងសាលដីកានេះ។
- ៥) បដិសេធចោលសំណើឃុំខ្លួននៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យ ដែលជាជម្រើសមួយបែបផ្សេងចំពោះការឃុំខ្លួន។
- ៦) បដិសេធចោលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍។

សាលដីកានេះបិទផ្លូវតវ៉ា អនុលោមតាមវិធាន ៧៧(១៣) នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

សាលដីកានេះ **ប្រកាសជាសាធារណៈ** ដោយអង្គបុរេជំនុំជម្រះ នៅចំពោះមុខជនត្រូវចោទ និងសហមេធាវីខ្មែរ របស់ជនត្រូវចោទ។

ភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី១៧ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨

អង្គបុរេជំនុំជម្រះ

 Rowan DOWNING   **គឹម ថុល**   Katinka LAHUIS   **ប្រាក់ ច័ន្ទី**

ជួន សុវណ្ណ   Dirk Jan LAMAN